

– Skjemaveldet har blitt verre

I den norske næringslivsjungelen har småbedriftene fortsatt utfordringer. Og kunnskapsnæringen har sine helt egne behov. – Kunnskap er et aktivum som er vanskelig å synliggjøre i et regnskap, sier Øystein Flakstad i Tank Design.

Tema: **Næringspolitikk** **side 11-23**

– Artig å være sjef
side 4-5

Kunnskap og miljø
side 6-7

02/10

Venstres medlemsmagasin

liberal

Blokade og reaksjonar

31. mai kom meldinga om at fleire sivile aktivistar hadde blitt drept etter at israelske soldatar borda og kapra skipa i den humanitære flåten som hadde sett seg føre å utfordre Israel sin sterkt og unisont kritiserte blokade av Gaza-stripa.

Venstre reagerte sterkt, som dei fleste andre både i norsk og internasjonalt offentlegheit, og stilte krav om konsekvensar overfor Israel. Trine Skei Grande heldt appell ved ei markering utanfor den israelske ambassaden og viste på denne måten at protestane mot israelske metodar var reelt tverrpolitiske.

Debatten let ikkje vente på seg. Ein informasjonskrig mellom pro-palestinske og pro-israelske aktørar sette raskt i gang – og går framleis føre seg. Det viste seg tidleg at det høgst truleg var provokatørar mellom fredsaktivistane – også valdelege. Det er for så vidt ikkje overraskande. Aksjonar av denne typen har dessverre ein tendens til å tiltrekke seg slike element. Det vil ikkje dermed seie at aksjonar mot blokaden dermed er illegitime, eller at det er legitimt for Israel å bryte internasjonal rett.

For det er dette som er kjernen: Bordinga av flåten skjedde i internasjonalt vatn, nesten midt mellom Gaza og Kypros. Då er det irrelevant kva motiv enkelte aktivistar hadde – ingen hadde på dette tidspunktet gjort noko ulovleg. Israel mangla mandat til å gjere operasjonar i området. Statar skal spele etter nokon

grunnleggande retningslinjer. Rettstryggleiken skal ivaretakast. Alt dette ignorerte Israel i dette tilfellet. Denne gongen enda det med tap av sivile liv, og det til og med utanfor okkupert område (i den grad det er eit argument). Det er uakseptabelt. Det rettfærdiggjer protest.

Dette går dessverre inn i ei lang rekke av tilfelle der Israel ser bort frå det som vert rekna for internasjonal lov og rett. Venstre har alltid stått på folkeretten si side. Når konflikter mellom statar ikkje let seg løyse minnelig, må ein sjå til dei internasjonale mekanismane som det har utvikla seg historisk semje om, for å finne løysingar.

Vi veit at det finst mykje tvilsamt på begge sider i Midt-Austenkonflikten, men på dette området er det Israel som har det største ansvaret. Altfor mange vedtak, til og med vedtak fatta i Tryggingrådet der USA har vetorett, vert ikkje tekne til følgje dersom det ikkje høver inn i Israel sin strategi.

Boikott har ikkje vore og skal ikkje vere Venstre si linje. Men blokaden har vart for lenge, og sivile på Gazastripa har lidd nok, uavhengig av kva regime som styrer. Vi vonar at styresmaktene i Israel tek innover seg dei uvanleg massive protestane som har kome i etterkant av 31. mai, og at det er første steg på veg til ei meir konstruktiv linje i konflikten. Dersom ikkje, må også Venstre vere viljugt til å diskutere konkrete konsekvensar.

Tema: Næringspolitikk

Hvorfor øker skjemaveldet, og driver Innovasjon Norge egentlig med innovasjon?

Venstre skal besøke 1000 bedrifter i høst, og Borghild Tenden har tenkt å ta 100 av dem alene. Vi hører også fra Sverre Molandsveen, og sjekker hva Liberaldemokratene mener.

side 11-23

– Artig å være sjef!

Trine Skei Grande er Venstres nye leder.

side 4-5

Kunnskap og miljø

Venstres forslag til revidert nasjonalbudsjett.

side 6-7

Listestilling

– Folk må spørjast, seier Lars Petter Heggelund.

side 8-9

Cleggs fotsoldater

Den britiske valgkampen på nært hold.

side 10

Debatt 24-25

Meningsmålinger etc. 26

Generalsekretæren 27

Lokale nyheter 28-29

Unge Venstre 30-31

Baksiden 32

Ansvarlig redaktør: Terje Brevik (terjeb@venstre.no). Redaktør:

Kjartan Almenning (kjartan@liberal.no). Adresse: Møllergt. 16, 0179 Oslo.

Telefon: 22 40 43 50. Telefaks: 22 40 43 51. E-post: post@liberal.no. Sats:

Thomas Hansen (th@ambolt.no). Korrektur: Guro S. Fresvik. Trykk: Zoom

Grafisk AS. Foto ved redaksjonen eller fra Venstres arkiv, med mindre annet er angitt. Deadline neste nr: 23. aug.

Norge trenger et liberalt parti

Neste år går vi inn i en ny valgkamp. Det betyr at vi har ett år på å vise hvorfor det er behov for Venstre i alle kommunestyre, alle bystyre og alle fylkesting.

Siden valget har det vært en utfordrende tid for Venstre. Vi falt under sperregrensen og gikk fra ti til to representanter på Stortinget. Det har også vært lyspunkter som minner oss på hvorfor vi gjør hva vi gjør: For eksempel «pling-festen» på Venstres hus, da Venstre fikk flere tusen nye medlemmer på under en uke, og et inspirerende landsmøte.

Det å bli valgt som ny leder med den støtten jeg fikk, var rørende. Jeg er enormt takknemlig for den tilliten dere har vist meg – en tillit jeg har jobbet hver dag etter Landsmøtet for å fortjene, og som jeg skal fortsette å jobbe hver dag for å fortjene.

Samtidig som det var ledervalg i Venstre var det et langt viktigere valg i Storbritannia. Vårt søsterparti Liberal Democrats kjempet en tøff kamp for å ha et sterkt liberalt parti i England. Gjennom hardt arbeid på lokalt nivå og fokus på ombudsrollen klarte LibDems akkurat det. Og her er det mye vi kan lære. Det er veldig inspirerende å se et liberalt parti på 23 prosent. Gjennom å være et sentrumparti fremforhandlet LibDems regjeringssposisjon og har allerede fått gjennomslag for liberal politikk. De har vunnet viktige kamper innen miljø, skatt, skole og personvern.

Vi er nå to damer på Stortinget, og selv om vi er klare for alle utfordringer som blir kastet imot oss, så trenger vi all den hjelpen vi kan få. Vi står foran store utfordringer for å kunne gjenreise partiet og komme over sperregrensen. Dette er en oppgave som ingen kan ta alene og vi må alle jobbe sammen mot et felles mål: Et liberalt parti som ligger stabilt over sperregrensen.

Skal vi klare denne oppgaven må vi lære av Nick Clegg og LibDems, og ta ombudsrollen på alvor. Ikke bare på Stortinget, men på alle nivåer. Dere som er spredt rundt om i landet må aldri nøle med å ta kontakt med meg for å fremme en sak. I et lite parti som Venstre må vi dra nytte av smådriftsfordelene, det skal være kort vei fra bunnen til toppen i Venstre.

På Oslo Unge Venstre sitt kick-off-seminar i februar ble jeg utfordret om kameraovervåking på skoler. Utfordringen resulterte raskt i et spørsmål til statsråden. Det trenger ikke ta lang tid og omveier. Med andre ord: Spill inn saker og vi vil ta de videre. Det er gjennom deres hjelp vi kan yte vårt beste.

I min landsmøtetale trakk jeg frem fem hovedtemaer; kampen mot fattigdom, satsing på jernbane/kollektiv, bedre utdanning av lærere, styrking av forskningen og satsing på selvstendig næringsdrivende. Disse sakene må vi sammen jobbe for å få frem. Vi må fremme tiltak på alle

nivåer, fra kommunestyre til Stortinget. Vi skal bygge opp Venstre gjennom å være det partiet som hjelper de fattige, tenker på gode løsninger i miljøpolitikken, bygger gode skoler gjennom lærere, og gjennom å være det partiet som fremmer næring ved å satse på forskning og å gjøre det enklere å være selvstendig næringsdrivende. Venstre skal være et radikalt parti som kjemper for liberalismen. Det må vi ha alle med oss på.

Neste år går vi inn i en ny valgkamp. Det betyr at vi har ett år på å vise hvorfor det er behov for Venstre i alle kommunestyre, alle bystyre og alle fylkesting. I tiden fremover skal vi skolere alle kandidater slik at Venstre kan stille med de beste listene. Når valget kommer skal Venstre være det varme partiet, som bryr seg om de svake, prioriterer miljøet og fremmer et blomstrende næringsliv.

Jeg er overbevist om at Venstre ikke er dødt og at vi ikke blir lenge under sperregrensen, men det blir en tøff kamp å reise partiet til det nivået vi bør og skal være på. Dette er ikke en bragd noen kan gjøre alene, dette er noe vi må gjøre i fellesskap. Jeg tror ikke folk bare

tenker svart-hvitt eller rødt-blått. Det er mange flere som ønsker sentrumsløsninger som tar utgangspunkt i enkeltmenneskers frihet og jobber for gode fellesskap, enn de som stemte Venstre i fjor høst. Og vi skal klare å få dem med, for Norge trenger et liberalt parti. Norge trenger Venstre.

Trine Skei Grande
Venstres leder

– Artig å være sjef!

Hun meldte seg inn i Venstre på grunn av samerettigheter, har vært på Turbo-negerkonsert i bunad og vet nøyaktig hvor lang tid det tar å springe fra Rådhuset i Oslo til Stortinget. Trine Skei Grande er Venstres nye leder.

Daniel Heggelid-Rugaas

– Det er viktig å være der folk er, åpner Trine Skei Grande da jeg treffer henne i Oslo sentrum en solfylt lørdag i juni. Det er Verdens Miljødag, det er Musikkens Dag, og for Trine Skei Grande er det 49 dager siden hun ble valgt til Venstres nye leder.

Trine Skei Grande har vært medlem av Venstres sentralstyre i 20 år, og har erfaring fra blant annet Norges Bygdeungdomslag, 4H og Norsk studentunion. I tillegg har hun en fortid som fylkespolitiker i Nord-Trøndelag. Der lærte hun etter eget utsagn mye om Arbeiderpartiet, om Senterpartiet og om hersketeknikker.

– Jeg er fascinert av det gamle Ap, det som for eksempel Martin Kolberg tilhører. Men på 1980-tallet kom det noen nye inn i partiet; folk som var interessert i makt for maktas skyld.

Venstre på høygir

Hun forteller at Venstre snart har passert 20 private forslag i Stortinget, i tillegg til mange interpellasjoner. Blant annet har Venstre satt dyrevelferd på dagsorden denne våren, med lederen i spissen:

– Dette handler om sivilisasjon. Jeg tror Venstre kommer til å snakke mer om dyr. I valget mellom økologisk eller ikke, er det din helse det står om. Men når det handler om kyllinger er samvittigheten annerledes, og derfor trenger vi merking.

– Vi har masse ideer om hvor-

dan samfunnet skal bli bedre. Denne regjeringen er imidlertid historiens mest konservative. De vil ingenting.

Ap vil ikke, Frp forstår ikke

Er det uaktuelt å samarbeide med Arbeiderpartiet? Den gamle versjonen, altså?

– For meg er de viktige sakene umulig å gjennomføre med venken Ap eller FrP, for eksempel i klimapolitikken. Ap vil ikke, FrP forstår ikke.

Støtter du forslaget om å avkriminalisere narkotika?

– Venstre skal ta vare på folk, men vi skal ikke dyrke kriminalitet som dreper tusenvis hver eneste dag. Odd Einar fiksa den balansen som justisminister, men han fikk ikke holdt på lenge nok.

Skei Grande er likevel mot straffeforfølgning av brukere: – Vi må ha et politi som ser forskjell på utslåtte mennesker og organisert kriminalitet.

– Unge Venstre skal være en tankesmie, men man må huske at det viktigste er å vinne stemmer for Venstre. Jeg håper de klarer å ta opp i seg de endringene som skjer i ungdomsmiljøene.

Elsker kultur

Trine Skei Grande er en av Norges fremste kulturpolitikere, og på vår runde i Oslo sentrum kan hun fortelle om viser av Cornelis Vre-eswijk, folkemusikken på flatbyggene, hvordan wienervalseren kom til Nord-Trøndelag på 1800-tallet og om den nye Sex og Singelliv-

filmen.

– Det finnes dager der jeg tenker at det skulle være godt å legge seg ned på sofaen. Men så reiser jeg på en teaterforestilling eller en konsert, og jeg kommer hjem med ny energi! I alle fall mye mer enn jeg hadde fått fra en dårlig tv-serie.

– Litteraturfestivalen på Lillehammer er en av mine yndlinger. Dessuten er jeg frivillig på Øya-festivalen.

Har du lånekort?, spør jeg idet vi passerer standen til Deichmanske bibliotek.

– Jeg har æreslånekort.

Innmelding og leder

– For meg var Alta-saken grunnen til at jeg meldte meg inn i Venstre, men ikke så mye på grunn av miljø: På grunn av samerettigheter. Jeg blir så sinna når folk blir tråkka på, og Gro Harlem Brundtland stod foran Stortinget og kalte Ellen Anne Hætta en terrorist.

Hvordan ble du så politiker?

– Jeg har aldri valgt det, det har bare blitt sånn, sier hun og forteller at det var først da hun ble valgt inn på Stortinget i 2001 at sannheten slo inn: – Den første måneden var et helvete.

Trine Skei Grande var nemlig ikke bare Stortingsrepresentant, men også samtidig byråd i Oslo, fordi disse ikke kan avgå før i bystyremøte. Med to viktige verv på en gang, lærte hun seg på sekundet hvor lang tid det tok å springe fra Rådhuset til stortingsbygningen.

Mye springing har det blitt siden, og spesielt etter fjorårets valg, men lederen er klar på at motivasjonen er på topp. Det hjelper å spise en god frokost, bestående av egg, sopp og tomater, men det er også flere ting som driver denne damen:

– Det artige er å jobbe med folk, også ... jeg veit jeg ikke bør si det, men det er artig å være sjef!

– Tvers gjennom solid

– Hun er en veldig raus person som er opptatt av å inkludere alle, noe som samler partiet, forteller Guri Melby, bystyremedlem for Venstre i Trondheim. Venstres nyslåtte sjef tror ikke partiet er i stand til å dele seg, og hun trekker fram styrken av forrige landsmøte for å peke på at Venstre er et enhetlig parti:

– Jeg er veldig fornøyd med at stemningen er god, og det er deilig å få så mye støtte.

Siden det tross alt er Verdens Miljødag på den dagen vi har vår avtale med Trine, treffer vi flere Venstrefolk på en stand i Karl Johans gate. Odd Einar Dørum er klar på hva han vil si om sin arvtaker:

– Hun er en grepa dame som er kunnskapsrik og har glimt i øyet. Det er kortversjonen.

– Tvers igjennom solid, sekunderer Kjell Veivåg, til kraftige nikk fra Dørum. Lovordene lar heller ikke vente på seg fra Venstres generalsekretær, Terje Breivik:

– Trine er kunnskapsrik, skarp og klok. Hun er en god retoriker, kjapp og til tross for alderen en

svært erfaren politiker. Dessuten er hun ualminnelig kjekk og sosial.

Privat i Gamlebyen

Sosial må man også kanskje være, for å bo der Venstres leder bor. Ingen gård på Vestlandet, men en leilighet i Gamlebyen. Med 65 prosent minoritetsspråklige og 30 språk representert på den lokale skolen, i et område av Oslo der 30 prosent av befolkningen lever på sosialhjelp har bydelen helt klart utfordringer, men skattene finnes i haugevis i Trine Skei Grandes nærmiljø. Rett bak boligen til Skei Grande ligger for eksempel huset der DeLillos skrev 1984.

– Området kan beskrives som «Nordens Pompeii», der middelalderens skatter ligger i dagen.

Ikke langt fra boligen ligger Ekebergrestauranten. Trine Skei Grande anbefaler alle Venstrefolk som skal til Oslo, foruten et besøk på Venstres hus, å gå opp stien til Ekebergrestauranten.

– Der kan man nemlig se stedet der Munch malte «Skrik», forteller hun.

Tidligere miljøvernminister og nå bystyremedlem i Oslo, Guro Fjellanger, har kjent Trine Skei Grande lenge, og kan fortelle at hun er utrolig flink til å ta vare på sine venner. Venstres nye leder sier selv at hun ikke bare lever og ånder for de store spørsmålene, men også de små øyeblikkene i livet; rødvin, katter, venner og familie.

I den rekkefølgen?

– Ja, hehe!

daniel@venstre.no

Trine Skei Grande lever og ånder for rødvin, katter, venner og familie.

– Mer miljø, mer kunnskap

Trine Skei Grande og Borghild Tenden har gått nøye gjennom forslaget til revidert nasjonalbudsjett. De etterlyser vilje til å satse på fremtiden; på skole, forskning, nyskaping og de minste bedriftene. – Regjeringens hvileskjær når det gjelder vilje til satsing på forskning, nyskaping, på skole og de minste bedriftene har med RNB 2010 blitt til et stabilt sideleie, mener Skei Grande.

Geir Olsen og Kjartan Almønning – Regjeringens forslag til revidert nasjonalbudsjett for 2010 nesten ikke inneholder politikk eller politiske prioriteringer, men er utelukkende bokholderi, mener Borghild Tenden, som er Venstres medlem i Stortingets finanskomité. – Det er i og for seg bra at regjeringen gjør noen grep for raskere å nærme oss handlingsregelen, men vi har fortsatt en regjering som etter fem år med makten enda ikke har foretatt noen reelle politiske prioriteringer. Det er ikke et eneste reelt kutt eller en reell omprioritering i forslaget til RNB 2010, sukker hun.

Helhetlige politiske prioriteringer

Revidert nasjonalbudsjett er den andre store muligheten for en regjering (eller et opposisjonsparti) til å synliggjøre helhetlige politiske prioriteringer i løpet av året. Statsbudsjettet for påfølgende år blir foreslått av Regjeringen i oktober og vedtatt av Stortinget i desember. Og i mai-juni foretas revidering, basert på den kunnskapen man et drøyt halvår etter har fått om landets økonomi og økonomiske behov.

– Med en revidering er det klart at opplegget vi presenterer ikke reflekterer alle Venstres politiske prioriteringer på alle områder, sier Tenden. – De viktigste prioriteringene foretas i forbindelse med ordinært budsjett. Men vi har valgt noen områder hvor det er påkrevd at regjeringen og stortingsflertallet har en mye mer offensiv og tydeligere kurs.

Manglende fremtidssatsing

Borghild Tenden er særlig bekymret over at den samlede miljøprofilen etter RNB-forslaget er svekket med over 1 mrd kroner. – Det kuttes i kjøp av klimavoter, og det er bekymringsfullt at kutt i klimavoter og kutt i de samlede bevilgningene til CO2-rensing på Mongstad ikke kompenseres med økt satsing på andre miljø- og klimaområder, som for eksem-

pel kollektivtransport, klimaforskning, økt satsing på alternativ energi og miljøvennlig næringsvirksomhet.

Sammen med Trine Skei Grande har Borghild Tenden gått nøye gjennom budsjettforslaget. De etterlyser vilje til å satse på fremtiden – på skole, forskning, nyskaping og de minste bedriftene. – Regjeringens hvileskjær når det gjelder vilje til satsing på forskning, nyskaping, på skole og de minste bedriftene har med RNB 2010 blitt til et stabilt sideleie, mener Skei Grande. – Regjeringen har abdisert på disse områdene. Det er ingen vilje til å satse på fremtiden eller til å løse de store utfordringene vi står overfor når det gjelder å få flere og bedre lærere. Det er ingen vilje til å satse målrettet på forskning og nyskaping – på de minste bedriftene som vi trenger mange flere av for å sikre velferden i fremtiden. Regjeringens fremste satsing på skole etter fem år er fortsatt en halv lovpålagt banan.

Fem prioriterte områder

Venstres nyvalgte leder pekte på landsmøtet i april på fem utvalgte områder som vil være Venstres hovedprioritet den kommende tiden. Hun lovet at Venstre skal prioritere en milliard mer årlig til lærere, forskning, selvstendig næringsdrivende og småbedrifter, jernbane og for å bekjempe fattigdom. I tillegg kommer et kraftfullt grønt skatteskifte. Alt dette følges opp i Venstres alternative opplegg til revidert nasjonalbudsjett for 2010, hvor det bevilges om lag en halv milliard mer til hver av disse områdene.

Trine Skei Grande understreker også at dette ikke skal gjøres ved å gå bananas med oljepenger, tvert i mot lager Venstre oftest budsjettene strammere enn det regjeringen selv gjør. I RNB for 2010 innebærer Venstres samlede opplegg en oljepengebruk som er om lag 100 mill. kroner mindre enn i regjeringens samlede opplegg.

Videreutdanning av lærere

Venstre har foreslått en rekke tiltak i Stortinget for å få til en god skole og bedre og mer motiverte lærere, både når det gjelder lærerutdanning, etterutdanning for lærere, bedre arbeidsvilkår og en enklere skolehverdag. I RNB prioriteres spesielt en økt satsing på å få bedre og flere lærere. Det er investering i kunnskap og investering i framtid. – Venstre foreslår en samlet økt satsing på skole og lærer med 487,5 mill. kroner, sier Trine Skei Grande. – Blant annet foreslår vi en ekstrabevilgning på 225 mill. kroner for kompetanseheving og lærerløft.

– Så er vi nok en gang klare på at vi ikke aksepterer hvileskjær og kutt i forskning og høyere utdanning. Vi må ha målrettet satsing, sier Skei Grande. – Fra å være ledende er Norge i ferd med å havne ordentlig i bakleksa når det gjelder vilje til å satse på forskning. Vi må både øke de årlige bevilgningene til grunnforskning, og satse målrettet på miljø- og klimaforskning, men vi må også gi økonomiske insentiver for næringsliv og andre til å satse mer på forskning. Venstre foreslår derfor en samlet økt satsing på forskning og utdanning på 549,7 mill. kroner i tillegg til å øke forskningsfondet med 23 mrd. kroner, kan Skei Grande fortelle.

Sosiale ordninger for selvstendig næringsdrivende

– Vi trenger mange, mange flere nye bedrifter i fremtiden om velferden skal sikres for kommende generasjoner. Skal vi få dette til må vi legge til rette for at flere vil starte for seg selv – ikke minst flere kvinner, slår Borghild Tenden fast. – Da må vi ta bort alle diskriminerende regler og ordninger for selvstendig næringsdrivende. Det må bli bedre skatteregler, det må bli bedre sosiale ordninger, det må bli et enklere regelverk, bedre tilgang på risikokapital og lavere oppstartskostnader. Vi foreslår derfor en samlet økt satsing på småbedrifter og næringsliv på

480 mill. kroner, samt en målrettet skattelette for næringslivet på om lag 1 mrd. kroner, forteller Tenden. Spesielt peker hun på forslaget om å styrke de selvstendig næringsdrivende sosiale rettigheter bl.a. ved å bevilge om lag 140 mill. kroner til økt kompensasjon ved egen sykdom fra 65 til 80 prosent.

– Vi tillater oss ikke å glemme at vi er midt oppe i en varslet krise, sier Tenden videre: – Togkrisen. Og er det noen som har sett denne krisen komme, så er det Venstre. Derfor foreslo Venstre 10 mrd. mer til jernbane enn noen andre da Nasjonal Transportplan ble behandlet i Stortinget sist vår. Derfor foreslo vi mer enn 1 mrd. mer til jernbanen i vårt alternative statsbudsjett i 2010. Venstre har skjønt krisen. Framtiden er de miljøvennlige løsningene. Derfor foreslår vi økte bevilgninger til jernbane, sykkelveier og øvrig kollektivtransport på 625 mill. kroner.

Bekjempelse av fattigdom

Videre prioriterer Venstre i dette reviderte nasjonalbudsjettet de som trenger det offentliges hjelp aller mest, særlig ved å få løftet flere fattige barn og barnefamilier ut av fattigdom. I valgkampen tok Venstre initiativ til et felles løft for å få færre fattige barn og barnefamilier. – Og det var alle enige om i valgkampen, men da Stortinget behandlet forslag fra Venstre om en felles handlingsplan for bekjempelse av fattigdom blant barn og i barnefamilier var det bare Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet som støttet oss, sier Trine Skei Grande. – Det var og er svært skuffende. Nå foreslår vi å bevilge samlet 652,5 mill. kroner til ulike tiltak for å bekjempe fattigdom, blant annet flere målrettede tiltak som å bevilge 325 mill. kroner til å øke sosialhjelpssatsene med 20 % eller tilsvarende, avslutter Venstres leder.

For detaljer om Venstres alternative RNB, se www.venstre.no geir@venstre.no, kjartan@liberal.no

Listestillingsarbeidet i gang:

– Itjånå som kjem tå sæ sjøl!

– Mi erfaring er at mange ønskjer å vere med i lokalpolitikken, men dei må spørjast, seier ordførar i Åsnes kommune i Hedmark, Lars Petter Heggelund. Han vart i 2007 valt som ordførar i ein kommune som ikkje hadde hatt Venstre-liste på 80 år.

Kjartan Almenning

12. september 2011 er datoen for kommunestyre- og fylkestingsvalet. Resultatet for kvart enkelt parti er sjølv sagt avhengig av saker og profil i valkampen, men også av kor mange kommunar ein har klart å stille liste i. Utan liste, ingen stemmer. Difor er det eit intenst arbeid som no vert sett i gong i alle fylke over heile landet. Målsetjinga for Venstre er å stille liste i minst 300 kommunar, kan listestillingsgeneral Odd Einar Dørum fortelje. I 2007 enda parti-ett opp med liste i 293 kommunar.

Gladhistorie i Åsnes

Historia om Venstre-lista i Åsnes er ei gladhistorie. Det er sjeldan at nykomlingar endar opp på pallplass, også i politikken. Lars Petter Heggelund vart valt som ordførar med eit valresultat på 12 prosent, i ein koalisjon mellom Venstre, Sp, Pensjonistpartiet, Høgre og Frp.

Noko av forklaringa er kanskje at Heggelund var godt kjent i lokalsamfunnet før han stilte på liste for Venstre. Sjølv vil han ikkje legge for mykje vekt på denne forklaringa. – Ja, eg var etablert lokalt, men her er det mange

faktorar. Det er mange med samfunnsengasjement som vart med på lista i 2007 – folk som sympatiserte med Venstres program og difor kunne slutte seg til partiet. Og vi lagde eit godt program som skapte sympati.

Fleire innsatsfaktorar

Heggelund har bakgrunn frå toppidrett, og er gründer. Han er tidlegare symjar, landslagstrenar og president i Norges Svømme-forbund. Han kom til Flisa i 1973 og bygde opp eit senter for toppidrett i samarbeid med idrettsgymnaset på staden. Parallelt

bygde han opp firmaet Klubben AS, som i dag er etablert i fire land.

– Fylkespartiet har æra for at det vart ei liste i Åsnes, meiner Heggelund. – Utan arbeidet frå Erik Ringnes og Sjur Skjævesland frå fylkestyret, hadde det ikkje blitt noko av. Dei jobba knallhardt, og til slutt sa eg OK. Då hadde eg sympatisert med partiet lenge, men ikkje vore medlem.

Mange vil med

Sidan vart det også teke initiativ lokalt. Eit systematisk nettverksarbeid der ein arbeidde gjennom venner og venners venner for å få fleire til å delta på lista. Det meste av arbeidet skjedde over telefon, men det vart også heldt møter.

– Mitt viktigaste råd vil vere å ta kontakt med samfunnsengasjerte menneske i lokalmiljøet, som kan tenkast å ha sympati med Venstre. Her har ein lite å tape. Mi erfaring er at mange vil vere med og delta i lokalpolitikken, men dei færraste tek initiativ sjølv, seier venstreordførar Lars Petter Heggelund.

Starta i 2003

Sjur Skjævesland er nestleiar i Hedmark Venstre. Han arbeider med listestilling både i eige fylke og andre fylke, og kan stadfeste at det var mykje arbeid bak listejobben i Åsnes. – Denne historia byrjar eigentleg før valet i 2003, fortel Skjævesland.

– Åsnes var då den største kommunen i fylket utan Venstreliste.

Det måtte vi få gjort noko med. Vi hadde eitt medlem i kommunen, ein pensjonist. Vi tok kontakt med han og fekk nokre namn på enkelte som hadde freista å få til eit venstreleg tidlegare, eit prosjekt som falt saman rimeleg raskt. Enkelte av desse var ikkje avvisande til å stå på liste, men ingen ville inn i kommunestyret.

Venstre i namnet

Samtidig las Skjævesland i lokal-avisa som dekte Åsnes, at Høgre og KrF vurderte å stille fellesliste i den Arbeiderparti-dominerte kommunen. – Kanskje var dette vår sjanse? Det ville ikkje bli ei full liste, men vi ville i alle fall få namnet vårt på ei liste, seier Skjævesland. Og det enda opp med at Venstre vart med i namnet, utan kandidatar på kumulerte plassar.

Ein av dei som stod eit stykke ned på lista heitte Lars Petter Heggelund. Han gjorde eit godt personleg val, med så mange personstemmer at han enda øvst mellom dei ikkje-kumulerte.

Eitt namn her og eitt der

– I 2007 gjekk vi difor raskt på Lars Petter, fortel Skjævesland. Denne gongen var han ikkje uvillig, men sette som krav at det måtte vere ei god liste. Og det måtte vere langt fleire med, enn i 2003. – Vi tråla rundt og fekk eitt namn her og eitt der. Eg trur den uttrettelege innsatsen gjorde inntrykk på Lars Petter, for til slutt gjekk han med på å stille sjølv om han gjerne ville ha fleire på laget.

Det viste seg at det var det som skulle til. I det Heggelund hadde gjeve si tilslutning, rant det på fleire listekandidatar, med ulik bakgrunn som samfunnsengasjerte. Det vart danna eit lokallag,

lista vart levert, Venstre gjorde eit knallval og Heggelund var den mest markerte toppkandidaten mellom partigruppene som ville ha avlysing frå Arbeiderparti-styret.

Stein på stein

– Vi byrja altså i det veldig små, seier Skjævesland. Og dette er eit skinande døme på nitidig arbeid: At ein må stå på, og byggje stein på stein. Ein kan vere heldige og få blaff i valkampinnsurten, men mi erfaring frå Hedmark er klar: Det e itjånå som kjem tå sæ sjøl!

Skjævesland er ikkje heilt sikker på om han torer fortelje korleis dei gjekk fram for å finne resten av lista: – Vi tok rett og slett føre oss lister over leiarar for frivillige lag og organisasjonar, og tok systematisk kontakt med dei aller fleste. Så fekk vi nei frå dei aller fleste av desse, og det må vere greitt. Men i nokre tilfelle vart det klaff, og det er lov å prøve. Dessutan følgde vi med i avisdebatten på kven som var profilerte på ulike område.

Å kjenne kommunen

– Ein må gjere seg kjent med kommunen, seier Skjævesland. – Kven er ressurspersonar? Kven er ikkje partipolitisk markerte i debatten? I mindre kommunar er det ofte lettare å identifisere slike enn i andre. Særleg om dei er profilerte på Venstre sine kjernesaker – om dei er gründerar eller miljøfolk, til dømes.

I Venstres Hovudorganisasjon er det Odd Einar Dørum som held oversikt over status for listestilling. Han har flytta frå Stortinget til partikontoret, der han har dagleg kontakt med partifolk i heile landet.

Dørum: Tre perspektiv

– Det er tre perspektiv som må med her, seier Dørum. – For det første er lister ved eit lokalval med på å synleggjere Venstre sine verdiar og saker ute mellom folk. For det andre er det viktig for Venstre som eit nasjonalt parti å ha ei politikktutvikling som tek utgangspunkt i ulike stader i landet. Og for det tredje er det dette som har heldt Venstre oppe gjennom mange år, også når det har vore trangt nasjonalt: Mange lokale lister og aktive.

Det viktigaste grunnlaget for ei liste er å ha ei oppfatning om kva ein vil lokalt, meiner Dørum. – Alttså eit klart program. Og i tillegg er det viktig å ha ein god organisasjon bak seg. Det er dette eg legg vekt på i mitt arbeid.

Samspel mellom nivåa

Dørum arbeid er mellom anna a reise rundt på kryss og tvers i landet for å følge opp listearbeidet. For å inspirere og lære andre. – Og for å lære sjølv, legg han til. – Det handlar mykje om å samtale om politikk og organisasjonsbygging. Og det er mi arbeidsform at vi gjer dette i eit samspel mellom det lokale, det regionale og det nasjonale. Ingen av reisene og besøka finn stad utan regionale og lokale medhjelparar.

Nyleg har han mellom anna besøkt Lenvik, Harstad, Rissa, Svelvik i Vestfold, Farsund, Vadsø, og i nær framtid Vestre Toten, Sortland og Steinkjer. – Dette er både stader der det må gjerast ein innsats, og stader der det er gjort ein innsats men der ein kan få til meir, seier Odd Einar Dørum. Han er ofte ikkje meir enn ein telefon unna.

5 tips for vel-lukka listestilling

1. Start tidleg med listearbeidet – det kjem ofte overraskingar
2. Ta kontakt med samfunnsengasjerte i lokalmiljøet
3. Bruk alle i kartlegginga – medlemmer og ikkjemedlemmer
4. Sørg for at kandidatane får gå til val på eit godt program
5. Sørg for aktivitet rundt lista – legg grunnlaget for eit lokallag

– Mitt viktigaste råd vil vere å ta kontakt med samfunnsengasjerte menneske i lokalmiljøet, seier Lars Petter Heggelund. Foto: Kjell Ivar Wålberg, Glåmdalen.

Cleggs fotsoldater

De skulle bare være valgturister. Men plutselig sto de der i sydøst-London, gnagende på en kald lasagne, klare til å gå ut og dytte løpesedler på forbausede velgere.

Thomas Havro Hansen

– Noe av det som imponerte meg, men som samtidig skremte meg litt, var den kontrollen de hadde på lokalnivå, sier Pia Kleppe Marken. – Partiene satt utenfor valglokale og registrerte nummerne på de som hadde stemt. Etterpå gikk de rundt og ringte på dørene hos folk som var deres sympatisører for å få dem til å gå ut og stemme.

Det var hennes skyld at gjengen fra Norge var der de var. I likhet med flere av reisekompanjongene var hun aktiv i Unge Venstre

Espen Ophaug (t.v.) og Pia Kleppe Marken delte ut løpesedler foran den lokale jernbanestasjonen. Foto: Jørgen Wahlberg.

på nittitallet, og gjennom den europeiske paraplyorganisasjonen IFLRY hadde hun knyttet kontakter med det liberale ungdomspartiet i Storbritannia. Da gjengen hennes bestemte seg for å besøke London på valgdagen, ble kontaktene kontaktet. Og nordmennene ble satt i arbeid.

Ensom valgkamp

Valgkretsen het Kingston & Surbiton, en av 73 valgkretser i den britiske hovedstaden. Kandidaten het Edward Davey, parlamentsmedlem for Liberaldemokratene siden 1997. Han stakk selv innom det provisoriske valgkaphovedkvarteret i løpet av kvelden og virket noe forbløffet over at huset var fullt av lasagnespisende

nordmenn, men passet på å gå rundt og takke alle for innsatsen. Kleppe Marken selv delte ut løpesedler ved den lokale jernbanestasjonen, og satt så vakt ved et av områdets valglokaler og registrerte velgere. Andre nøyde seg med å dytte løpesedler gjennom brevsprekkene til de som ennå ikke hadde stemt.

– Det som er spesielt med den britiske måten å organisere det på, er at man blir veldig ensom i valgkampen, for alle styrer sitt eget lille nabolag, og sitter i hvert sitt hus og driver valgkamp for sine kvartaler, sier Kleppe Marken. – I Norge er jo valgkamp veldig sosialt. Og så er kandidatene med på tellingen til langt utpå natt, så det er ingen valgvakke på samme måte.

Blandet resultat

Senere på kvelden ble nordmennene invitert med på en valgfest for de lokale aktivistene. Dit fikk de også dratt Venstre-leder Trine Skei Grande, som hadde tilbragt valgdagen i London. Sammen ble de sittende og se optellingen ut over natta.

For Liberaldemokratene ble det en blandet kveld og natt – partiet gikk fram ett prosentpoeng i oppslutning, men likevel noe tilbake i antall mandater, noe som først og fremst demonstrerer skjevheten i det britiske valgsystemet.

For Edward Davey var det ingen fare. Han ble gjenvalgt med 49 % av stemmene, hele 13 prosentpoeng foran neste kandidat.

thomas@liberal.no

Venstre-leder Trine Skei Grande besøkte Liberaldemokratene på valgdagen.

Valgdistriktet Kingston & Surbiton ligger helt i sydøst-spissen av London.

Tema: Næringspolitikk

– Skjemaveldet har blitt verre

Byråkratiet har økt i de elleve årene som har gått siden Tank Design startet opp, forteller Øystein Flakstad. Hilde Widerøe Wibe i Abelia mener Innovasjon Norge må begynne å bruke pengene sine i byområder også.

side 12-15

– Vi må slåss for gründerne
– Det må bli ærefullt å starte egen bedrift, skriver Borghild Tenden.

side 16-17

Den store næringspolitikken
– Vi må lære av de beste, skriver Sverre Molandsveen.

side 18-19

Venstres bedriftskampanje
Venstre skal besøke 100 bedrifter på 20 dager, sier generalsekretæren.

side 20-21

Tendens 100 bedrifter
Borghild Tenden tar sin del av Venstres nye kampanje.

side 22-23

– Skjemaveldet har blitt verre

Thomas Havro Hansen

Øystein Flakstad stiftet Tank Design i 1999 sammen med designerkollega Ina Brantenberg. På den tiden jobbet de begge som frilansere, samlokalisert i Sagveien i Oslo, et område der gamle industribygninger er omgjort til lokaler for nye bedrifter. I dag består firmaet av 11 ansatte og holder til i et nyrenovert trehus noen husnumre unna. De har et søsterselskap i Tromsø som de deler navn, nettside og studieturer med.

I fjorårets valgkamp laget de designen for Venstres kampanjenettside *liberal.no*, som fikk bronse i kategorien «Beste internetstrategi» under utdelingen av Gulltaggen. Det var verken første eller siste gang byrået var med på å vinne designpriser. Men effekten av prisene er ikke så stor, mener Flakstad.

– Det å vinne priser er fint, og det gjør at studenter og andre i bransjen blir oppmerksomme på deg, og ønsker å jobbe hos deg, sier Flakstad. – Akkurat vår bransje er nok i en særstilling, for vi har veldig god tilgang på kvalifisert arbeidskraft. Det er veldig mange relativt dyktige grafiske designere som ikke finner seg jobb fordi markedet i Norge er begrenset, og så må de jobbe med noe annet i stedet. Så vi har en arbeidsreserve som vi nyter godt av.

Kundene lar seg derimot ikke blende av byråets prishylle, forteller han. – De vil ha levert det de etterspør. Den proffe kunden vil ha noe som fungerer for ham eller henne, som gjør jobben, som bringer kunden dit han ønsker å være, sier Flakstad. – Med det norske kostnadsnivået er det også umulig å konkurrere internasjonalt. Samtidig er konkurransen liten fra andre land, fordi kundene vil ha byråer som behersker norsk.

Innrettet mot det offentlige

– Akademia har generelt liten oppmerksomhet på det private næringsliv, sier Hilde Widerøe Wibe, leder for kommunikasjon i Abelia, som er NHOs forening for kunnskaps- og teknologibedrifter. – Utdanningssystemet produserer i all hovedsak kandidater til det offentlige systemet mer enn til det private. I tillegg opplever også kandidatene selv at de ikke har så mye å levere til næringslivet.

Widerøe Wibe er opptatt av det hun kaller «faktorer for kunnskapens kår i Norge,» og felles for Abelia-medlemmene er at de har «kunnskap som viktigste innsatsfaktor,» som hun sier det. Blant medlemmene finner vi forskningsinstitutter, private utdanningsinstitusjoner, konsulentvirksomheter, designbyråer, kommunikasjonsrådgivere, leverandører av IT-tjenester og andre

– Kunnskapsbedrifter er kjennetegnet av at kapitalen ligger i kunnskapen til medarbeiderne, sier Øystein Flakstad, partner i Tank Design. – Det er vel det som er det mest typiske ved oss, og det er noe man ser mer og mer av i norsk næringsliv. Men det er et aktivum som er litt vanskelig å synliggjøre i et regnskap.

typer tjenesteorienterte teknologibedrifter.

– Våre medlemmer er opptatt av tilgang på kompetente medarbeidere. Vi har en utfordring når det gjelder manglende realfagskompetanse, og det er en stor utfordring at mange faller ut av utdannings-systemet underveis, sier hun. – Vi er opptatt av den totale kunnskapen og kunnskapsproduksjonen i Norge. Da trenger vi et utdannings-system som leverer topp kvalitet hos de uteksaminerte kandidatene.

Definerer vinnere

Også forskningsbudsjettet spiller en vesentlig rolle for kunnskapsbedrifter, forteller Widerøe Wibe.

– Vi behøver ikke forske på alt her i Norge. Det er bortkastede ressurser om vi sprer for tynt lag ut over altfor mange brødskiver. Vi må heller se hva vi har gode fagmiljøer på. Myndighetene bør ikke plukke vinnere, men heller satse videre på centres of excellence og klynger som stimulerer til gode samarbeid mellom de ulike aktørene, sier hun. – Ingen hadde umiddelbart tenkt at vi kom til å gjøre det bra innen solindustri, men de som jobber med sol har tidligere jobbet med olje og vannkraft, og henter kunnskap derfra.

Widerøe Wibe mener den rødgrønne regjeringen har vært for opptatt av å *definere vinnere* i sin næringspolitikk. – Og her er det ganske mye «gammel» næring,

som industri, shipping og reiseliv. I slike opplister blir det nye, kunnskapsorienterte næringslivet glemt, sier Widerøe Wibe, som samtidig skryter av SkatteFUNN-ordningen, som gir skattefradrag til virksomheter som driver forsknings- og utviklingsprosjekter. – Generelle virkemidler er positivt, fordi det ikke begrenser seg til enkelte næringer. I tillegg favner det også små og mellomstore bedrifter, sier hun. – Samtidig etterlyser vi mer tverrfaglighet i forskningsprogrammene og økt samarbeid i forskningen.

Øystein Flakstad

Dårlig innovasjon

Abelia har tidvis gått hardt ut mot Innovasjon Norge, det statlige selskapet som er basert på en sammenslutning av blant andre Statens nærings- og distriktsutviklingsfond og Norges Eksportråd. Selskapet har som formål å utvikle distriktene, øke innovasjonen i næringslivet, samt profilere norsk næringsliv i utlandet. Ved etableringen i 2004 var Innovasjon Norge heleid av Nærings- og handelsdepartementet, men i 2008 vedtok Stortinget at fylkeskommunene skulle bli deleiere i selskapet. I dag eier fylkeskommunene 49%, mens departementet eier resten.

Høsten 2008 publiserte Abelia en rapport kalt «KunnskapsInnovasjon Norge?» som undersøkte pengebruken i Innovasjon Norge i perioden 2005-2007. Av 4,5 mil-

liarder årlige kroner gikk rundt 70 % til jord- og skogbruk, fiske og industri. I tillegg benyttes pengene ikke i de største byene, der det kunnskapsbaserte næringslivet primært befinner seg. Også Riksrevisjonen la fram en rapport der de kritiserte selskapet. – Det gjenstår fortsatt mye før Innovasjon Norge når målene knyttet til innovasjon og internasjonalisering, sa riksrevisor Jørgen Kosmo da rapporten ble fremlagt. Abelia ønsker nå å dele Innovasjon Norge i en innovasjonsdel og en distriktsdel, et forslag også Venstre stiller seg bak.

– Innovasjon Norge har ingen overordnet visjon om hvordan de kan bidra til at Norge blir mer innovativt, sier Hilde Widerøe Wibe. – Du får penger hvis du holder til i distriktene, men hvor er det kreative virksomheter lokalisert seg? De lokaliserer seg i sentra, og gjerne i sentra av sentra, for det er her de har tilgang på kulturtilbud og andre som jobber med det samme. De er tjenestetilbydere

som tilbyr tjenester til andre virksomheter, og da må de være nær kundene. Derfor blir det feil at virkemidlene skal brukes der det bor færrest folk. Det er mange av våre medlemmer som sier at de lykkes på tross av og ikke på grunn av Innovasjon Norge.

Offentlige kunder

Det offentlige står for reguleringer og støttesystemer, men for Øystein Flakstad representerer offentlige virksomheter også en viktig kundegruppe. Omtrent halvparten av omsetningen til Tank Design kommer fra det offentlige, forteller han, og anslår at forholdet er omtrent det samme for andre byråer i bransjen. Men kundeforholdet er ikke bare uproblematisk.

– Vi opplever nok det offentlige som en veldig lite profesjonell kjøper av tjenester, sier han. – Vi bruker kolossalt med ressurser på å lese anbudsdokumenter, og det tar mye tid å forstå hva kunden egentlig mener. Vi har ofte følelsen av at kundene våre i offentlig sektor ikke helt vet hva de vil med det de bestiller.

Det offentlige konkurranseregulverket sikrer at en rekke ulike firmaer kan legge inn tilbud på offentlige oppdrag. Men et slikt regelverk har også en bakside, ifølge Flakstad.

– Et typisk oppdrag vil kanskje føre til tilbud fra tjuet fem ulike firmaer. Hvis det er en stor jobb vil tilbyderer legge opp mot 100 arbeidstimer i anbuds dokumentet. Da har det norske næringslivet brukt 2500 timer på å levere et tilbud, og så er det bare ett firma som får oppdraget.

Noen må stille spørsmål ved ressursbruken i dette, sier Flakstad.

Hans eget firma deltar i anbudsrunder minst én gang i måneden, og han anslår uttellingen til å være på rundt tjue prosent. – Så det er mye tapt tid, sier han, og ønsker seg nytenkning i anbudsprosessen. – Kanskje vi kan vurdere et prekvalifiseringssystem der en mindre gruppe byråer kvalifiserer seg for den offentlige anbudsprosessen.

Kravene det offentlige stiller til anbuds dokumentene fører også til irritasjon, forteller han.

– Hver eneste gang vi skal levere tilbud så skal de ha HMS-erklæring og skatteattest. Men det er jo det offentlige som utsteder disse attestene, så hvorfor kan de ikke hente det fra sin egne etater? Det samme gjelder regnskap, som vi leverer til Brønnøysund hvert eneste år. Hvorfor kan de ikke bare hente det ut derfra? spør Flakstad.

Stadig skjemavelde

Venstre-folk har snakket om småbedriftenes skjemavelde i snart

tjue år. Ifølge Hilde Widerøe Wibe har det ikke skjedd store endringer for bedriftenes hverdag.

– Utfordringen er at jo mindre du er jo flere skjemaer har du å fylle inn, proporsjonalt sett. Uansett størrelse skal du ha revisor og regnskapsfører. Det er en enorm detaljstyring og en total mangel på tillit, og så har vi et stort byråkrati som skal ta imot dette. Selv om minister etter minister sier de skal ta tak i dette, så er det veldig få som spør de minste hvor skoen trykker mest. For de minste er det nettopp revisorplikten, sier hun, og løfter samtidig fram *Altinn*, en offentlig portal for innlevering av skjemaer, som en klar forbedring for næringslivet.

Tank Design ble startet på samme tid som en viss næringsminister Sponheim fikk igangsatt prosjektet «Et enklere Norge». Men Øystein Flakstad er enig med Widerøe Wibe i at byråkratiet har økt i denne perioden.

– Norge er ikke et land det er vanskelig å drive forretning i, sier han. – Men skjemaveldet har bare blitt verre. SSB krever fire el-

ler fem omfattende skjemaer om forbruk av naturgass og diesel og ting som vi synes er veldig lite relevant for vår virksomhet, men de skal likevel ha det, og det tar tid.

Frisk kapital

Abelia ønsker seg avskrivningsregler som stimulerer private – folk flest – til å gå inn med kapital i nye bedrifter. Venstre har foreslått en slik ordning i partiets stortingsvalgprogram.

– Under finanskrisen gikk midlene i investormiljøene til det sikre og gamle, forteller Widerøe Wibe. – Og de offentlige eierne er gjerne trygghetssøkende og kommer inn i en sen fase i en bedrifts syklus. Det vi trenger er kapital på et tidligere stadium, og ordninger som kan stimulere folk til å eie selskaper i stedet for bare å eie bolig. Vi har såkornfond, men jeg ser for meg at mange flere kunne vært villig til å putte sparepengene sine i den typen virksomheter hvis det fantes stimuleringer fra offentlig hold.

Widerøe Wibe etterlyser også enklere ordninger for å hente inn

arbeidskraft fra land utenfor EØS-området.

– Kunnskap er internasjonal, sier hun. – Flere av våre medlemmer henter inn toppfolk fra Europa, men vi har stadig utfordringer når det gjelder å hente arbeidskraft fra andre land. Det burde vært særordninger som gjorde at dette gikk raskere, et green card-system som gjør at man ikke må gjennom en skikkelig mølle hver gang. Hvis vi har attraktive fagmiljøer så vil folk komme til Norge, uavhengig av klimaet. Men da må det også være enkelt for dem å komme hit.

Også Øystein Flakstad ønsker seg lettere tilgang til utenlandsk arbeidskraft. Han har ansatt en medarbeider fra Skottland, men vet at prosessen ville vært langt vanskeligere om arbeidstakeren hadde kommet fra mer fjernliggende land.

– Det finnes jo flinke folk utenfor EU også, sier Flakstad. – Og Norge ville absolutt tjent på å gjøre det lettere med arbeidsinnvandring. Det ville være til gjensidig nytte for alle.

thomas@liberal.no

Hilde Widerøe Wibe.

Vi må slåss for gründerne

Jeg gikk i mitt første 1. mai-tog i år. Trine og jeg meldte oss på initiativet «Like rettigheter for selvstendige arbeidere», og markerte vår støtte til kampen for bedre rettigheter og mindre forskjellsbehandling av gründere og selvstendige næringsdrivende.

Borghild Tenden

medlem i Stortingets finanskomité

Venstres kamp for gründere, selvstendige næringsdrivende og småbedrifter er en mangeårig merkesak. På linje med miljø og kunnskap, er dette en hovedsak for oss som mener at framtida er avhengig av et nyskapende næringsliv. Derfor lanserer vi nå også Venstres kampanje «1000 bedrifter på 20 dager». Vi skal skaffe oss større innsikt i hverdagen til bedriftene i Norge, og legge grunnlaget for forbedringer i den nasjonale, regionale og kommunale næringspolitikken. Selv har jeg laget meg min egen målsetting: Jeg skal besøke 100 bedrifter i løpet av denne stortingsperioden.

Manglende vilje

Fraværet av omsorg og vilje til å gjøre noe for de selvstendige næringsdrivende er påtakelig. Samtidig viser regjeringen en rørende omsorg for alle fagorganiserte når det gjelder å utstede garantier om at sykelønnsordningen og pensjonsrettigheter som AFP skal videreføres, fradrag for fagforeningskontingent skal utvides og arbeidstakernes (de organiserte ansatte) rettigheter skal styrkes. I den nye regjeringsplattformen Soria Moria 2 er «gründer» og/eller «selvstendig næringsdrivende» ikke nevnt en eneste gang. Til sammenligning har omtale av arbeidstakernes rettigheter et eget omfattende avsnitt over 2 sider.

De selvstendige næringsdrivende skaper sin egen arbeidsplass, bærer personlig den økonomiske risikoen for virksomheten og har hverken rett til sykepenger eller arbeidsledighetstrygd. Likevel betaler de vesentlig mer skatt enn «vanlige» arbeidstakere med samme inntekt. Denne forskjellen er grovt urettferdig og svært diskriminerende.

Den fremste ideologien er skadefryd, mistenksomhet og misunnelse. Slik kan vi ikke ha det.

Flere konkrete tiltak

Derfor har Venstre foreslått at selvstendig næringsdrivende skal få rett til et bunnfradrag eller minstefradrag på samme linje som «vanlige» arbeidstakere. Vi har foreslått bedre og likestilte sosiale ordninger (uten at dette må finansieres av de selvstendige næringsdrivende selv) og derfor har vi foreslått at det skal bli enklere og mindre ressurskrevende å starte opp enkeltpersonforetak. Venstre har også foreslått å dele opp Innovasjon Norge slik at det blir mer fokus på innovasjon uavhengig av hvor i landet dette skjer, og vi har foreslått ordninger som stimulerer risikovillig kapital til gründere i vekst- og etableringsfasen.

Det å starte som selvstendig næringsdrivende er ofte en startfase for nye fremtidsrettede bedrifter. Norge trenger flere slike.

Sosiale rettigheter

Selvstendig næringsdrivende eller enkeltpersonforetak omfatter rundt 200 000 norske arbeidsplasser og utgjør rundt 50 prosent av alle norske foretak. Det å starte som selvstendig næringsdrivende er ofte en startfase for nye fremtidsrettede bedrifter. Norge trenger flere slike. Derfor er en diskriminering av selvstendig næringsdrivende et direkte hinder for den fremtidsrettede innovasjon som er nødvendig for å sikre en bærekraftig utvikling. Det kveler industrigründere som ellers ville ha vært sentrale pionerer i teknologisk nyvinnsarbeid mot et karbonnøytralt samfunn. Og dårlige sosiale rettigheter er det største hinder for å få kvinnelige gründere i gang med egen virksomhet.

Både Venstre og andre opposisjonspartier har fremmet en rekke forslag til bedringer av vilkårene for småbedrifter og selvstendig næringsdrivende. Felles for dem alle er at de er nedstemt av regjeringens partiene. Kjernen av problemet er regjeringens ekstremt negative, nærmest mistenksomme holdning til småbedrifter og selvstendig næringsdrivende. «Vi kan ikke gjøre noe som helst fordi det muligens er tenkelig at noen vil komme til å kanskje kunne utnytte systemet». Det er holdningen til alle forslag både fra Venstre og fra andre opposisjonspartier når det gjelder å legge forholdene bedre til rette for de aller minste. Den fremste ideologien er skadefryd, mistenksomhet og misunnelse. Slik kan vi ikke ha det.

Framtidens velferdssamfunn avhenger av et nyskapende næringsliv. Derfor er det å legge til rette for at flere våger å gjøre et forsøk på å realisere en god idé, en viktig politisk prioritering. Det må kort sagt bli ærefullt å tjene penger på å starte sin egen bedrift.

Den *store* næringspolitikken

Venstre er anerkjent som et parti for små og mellomstore bedrifter og gründerne i næringslivet. Viktige Venstre-gjennomslag har vært fjerning av delingsmodellen og investeringsavgiften, og er i dag blant annet kamp for forenkling, for bedre sosiale rettigheter og mot formuesskatten.

Sverre Molandsveen

Siden småbedriftspolitikken allerede er så gjennomarbeidet i Venstre, vil jeg bruke denne artikkelen til å peke på noen utfordringer i det vi kan kalle *den store næringspolitikken*. Det dreier seg om avgjørende rammevilkår på samfunnsområder som mange ikke først og fremst tenker på som næringspolitikk, men som må være til stede for at næringslivet skal kunne skape vekst og arbeidsplasser framover, og som er viktige både for mindre og for større bedrifter. Det er først og fremst ansvarlig økonomisk politikk, en bærekraftig velferdsstat som fremmer arbeid, kvalitet i utdanningen, omstilling og konkurranse.

Økonomisk ansvarlighet

Viktigst for næringslivet er forutsigbarhet og orden i økonomien. At vi unngår kortsiktig og uansvarlig pengebruk som setter arbeidsplasser og verdiskaping i fare.

Avgjørende er også hvordan vi forvalter vår aller viktigste ressurs – arbeidskraften vår. Det pekes ofte på den store verdien av Norges oljeformue. Men på lang sikt er 73 % av Norges nasjonalformue arbeidskraft. Hele petroleumsformuen utgjør 13 %, og er raskt brukt opp hvis vi ikke forvalter arbeidskraften vår fornuftig.

Vi står overfor en raskt aldrende befolkning. Hele 40 % av befolkningen vil være over 66 år i 2060, mot ca 20 % i dag. Samtidig tilbringer vi stadig kortere tid i arbeidslivet: Vi utdanner oss lenger, pensjonerer oss tidligere, lever lenger og stadig flere faller utenfor arbeidslivet. NAV har beregnet at en forventet yrkeskarriere for en 18-åring i dag bare er 31 år. Den samme 18-åringen kan forvente å være pensjonist i 21 år, derav 5 år som uføretrygdet.

Universitetet i Oslo og Frischsenteret har beregnet at samfunnet kan spare 15 mrd kroner dersom alle institusjoner innenfor sykehus, politi og universiteter og høyskoler var like gode som de beste.

Redusere utenforskapet

Det er i dag 750 000 mennesker i arbeidsfør alder som er utenfor arbeidslivet, og det øker. Vi har ikke råd til at denne marsjen ut av arbeidslivet kan fortsette. Vi må derfor følge arbeidslinja: Reformert i velferdsordninger og pensjoner som gjør det lønnsomt å stå i arbeid. Vi må hindre at flere faller ut av arbeid, og vi må sørge for at flest mulig har kompetanse og ferdigheter som arbeidslivet etterspør.

Riktig kompetanse for arbeidslivet

Nettopp skolen er næringslivets viktigste leverandør. Norske bedrifter er helt avhengige av høy og riktig kompetanse. Mye er bra med norsk skole og utdanningssystem, men vi har også store utfordringer. Norske elever gjør det bare middels godt på internasjonale sammenlikninger, på tross

av svært stor ressursinnsats i skolen. Mange elever går ut av grunnskolen uten å kunne lese og skrive skikkelig. Vi har store frafallsproblemer der rundt 1/3 av elevene ikke fullfører videregående skole. Innenfor noen utdanninger faller nesten 50 prosent fra. Mange bedrifter melder også at lærlingene de mottar fra skoleverket verken har den kompetansen eller de holdningene som skal til for å klare seg i arbeidslivet.

Vi må tørre å måle resultatene i skolen, og ha offentlighet om hva vi oppnår. Vi må kunne lære av de beste skolene. Utdanningssystemet må møte arbeidslivets behov, blant annet det store behovet for teknologer og realfagsutdanning framover. Og vi må oppgi den irrasjonelle frykten for at noen elever og studenter vil velge annerledes og går på private skoler.

Prioriter vekstfremmende investeringer

Med disse utfordringene må vi klare å styre oljepengene til de områder som styrker morgendagens arbeidsplasser. Stortinget var i 2001 framsynt og et bredt flertall (inkludert Venstre) vedtok gjennom handlingsregelen at oljeinntektene i hovedsak skulle gå til samferdsel, forskning, utdanning og skatte- og avgiftslettelse. Beregninger fra NHO viser imidlertid at bare 10-12 prosent de siste fem årene har gått til disse vekstfremmende områdene. Vi har ikke greid å utnytte det demografiske pusterommet til å gjennomføre nødvendige samfunnsinvesteringer. Mange utredninger viser blant annet hvor elendig det står til med norsk infrastruktur.

Omstilling gir velferd

Når vi har et svært høyt kostnadsnivå i Norge, bruker stadig mindre tid på arbeid og stadig flere er utenfor arbeidslivet, er vi desto mer avhen-

effektivt for å fremme vekst og arbeidsplasser enn stadig nye, og selektive tiltak fra oppfinnsomme politikere.

Konkurranse for bedre tjenester

Konstant konkurranse har gjort private bedrifter stadig mer effektive. Konkurranse fremmer bedre tjenester, fører til innovasjon og gir valgfrihet for kunder og brukere. Også offentlig sektor bør i større grad bruke konkurranse som virkemiddel. Gjennom å bryne seg i konkurranse med private leverandører vil også det offentlige bli bedre.

Det er avgjørende å måle resultatene, og lære av de beste. Universitetet i Oslo og Frischsenteret har beregnet at samfunnet kan spare 15 mrd kroner dersom alle institusjoner innenfor sykehus, politi og universiteter og høyskoler var like gode som de beste.

Det hevdes ofte at konkurranse ikke kan brukes på nære tjenester som helse og omsorg. Tvert i mot er modernisering og konkurranse minst like viktig her. Vi bør ikke akseptere å være prisgitt dårlige tilbud fra én monopolist på de tjenestene som er aller viktigst for oss. Påstanden om «bestemor på anbud» bør erstattes av bestemors rett til selv å velge gode og tilrettelagte tjenester, og til å bytte ut leverandøren med en annen hvis hun ikke er fornøyd.

Artikkelforfatteren har jobbet med økonomi og næringspolitiske spørsmål i mange år i Venstre, som politisk rådgiver på Stortinget og i regjeringsapparatet, og jobber nå med næringspolitikk i NHO.

Synspunktene står for forfatterens egen regning, og er ikke nødvendigvis dekkende for Venstres eller NHOs syn.

Venstres bedriftskampanje 2010:

1000 bedrifter på 20 dagar

– Ein kampanje er med på å synliggjere partiet som éin organisasjon, med felles strategi og felles verkemiddel lokalt, regionalt og nasjonalt, seier generalsekretær Terje Breivik.

Kjartan Almenning
Mange meiner at politiske parti er reine kampanjeorganisasjonar, som har som einaste føremål å vinne val. – På mange måtar er også Venstre det. Men for oss er det også noko meir. Partiet er også til for politikken, for vårt bidrag til den liberale partifamilien, for borgarane i samfunnet og for demokratiet. Vår politikk, våre politikkarar og vår tru på gode, liberale løysingar i demokratiet, skal begeistre borgarane, seier Breivik. – Då er det viktig å kunne gå litt i takt, og å jobbe planmessig og strategisk for å bygge eit eins og gjenkjenneleg bilete av Venstre på alle nivå. Det er vår store utfordring, trur generalsekretæren.

Sommartid er kampanjetid

Venstre lanserer difor fleire kampanjar fram mot valet, der partiet treng innsats frå alle lag, alle folkevalde og alle som har høve til å melde seg til teneste. Den første kampanjen skjer allereie i sommar. Deltakarar på Lokalpolitisk nettverk, skuleringsopplegget framfor valet i 2011, har allereie stifta kjennskap til kampanjen.

– I perioden 18. august til 7. september 2010 skal Venstre besøkje minst 1000 bedrifter. Målsetnaden er å få større innsikt i

kvardagen til bedrifts-Noreg, og betra grunnlaget for både den nasjonale, regionale og kommunale næringspolitikken vår, seier Breivik.

– Er dette i praksis koordinerte mediestunt?

– Nei. Sannsynlegvis er det i det fleste tilfelle ikkje lurt eller naudsynt å ta journalistar med på bedriftsbesøka. Det vi vil, er å lytte. Vi skal ha innspel til gode politiske løysingar. Vi skal vere dei omboda vi snakkar om at politikkarar bør vere. Medieoppslag bør nok vere eit resultat

Terje Breivik

av kampanjen, men det kan like gjerne vere etter at besøka heilt eller delvis er gjennomført.

– I perioden 18. august til 7. september 2010 skal Venstre besøkje minst 1000 bedrifter, seier Terje Breivik.

Fordeling og gjennomføring

Stortingsgruppa og Venstres hovudorganisasjon skal besøkje minst 20 bedrifter i kampanjeperioden. Dette er starten på Borghild Tendens planlagde 100 besøk i løpet av stortingsperioden (side 22). Kvar fylkestingsgruppe har ansvar for å besøkje minst 5 bedrifter, og lokallaga har ansvar for, i snitt, å besøkje minst 3 bedrifter kvar. Store lag må ta meir ansvar. Totalt vert dette knapt 1 100 bedrifter.

– Etter at ein har gjennomført besøket, er det viktig at ein noterer dei innspela ein har fått og dei politiske tiltaka ein vil arbeide vidare med. Ved å rapportere dette inn til VHO får vi grunnlag for å innarbeide erfaringane i Venstres nasjonale politikk, og å evaluere om kampanjen var vellukka, seier Breivik.

kjartan@liberal.no

Framgangsmåte

1. Ta kontakt med eit tal bedrifter i din kommune. Forklar bakgrunnen, og at du som ein del av Venstres bedriftskampanje 2010, er svært interessert i å besøkje og å få ein nærmare innføring i kvardagen til bedrifta; anten det gjeld større linjer: Omsetnad, utvikling, konkurranse, utfordringar, planar og så vidare, eller kva rammevilkår dei er mest nøgde og misnøgde med.

2. Informer om kva Venstre planlegg i etterkant: Å samle alle innspel og å utmeisle konkret politikk og utspel basert på desse, og å fremje forslag om tiltak i tråd med innspela i kommunestyre, fylkesting og Stortinget.

3. Notér det som kjem fram av konkrete problem og framlegg til tiltak. Det vert utarbeidd eit eige rapporteringsskjema på nett, eller ein kan sende inn rapport på epost. Informasjon om dette samt skjema finn ein på www.venstre.no/kampanje. Rapportér innan 10. september 2010.

4. Meld tilbake i ettertid om og når Venstre gjer noko som vedkjem bedrifta direkte eller indirekte.

I tog for selvstendig næringsdrivende

Venstreleder Trine Skei Grande og stortingsrepresentant Borghild Tenden gikk i sitt første 1. mai-tog i år. – Det var på tide å stille opp for selvstendig næringsdrivende som vil ha samme rettigheter som vanlige lønsmottakere, sier de.

Borghild Tenden og Trine Skei Grande stilte seg under parolen «Selvstendige arbeidere krever like rettigheter» 1. mai.

Initiativtakerne vil ha bedre muligheter og rammer for de som vil drive for seg selv. «Vi driver nyskaping og vekst samtidig som vi tar stor risiko. Dette burde belønnes, men istedenfor må vi betale mer samtidig som vi blir vi fratatt rettigheter og goder», skrev de på sin Facebook-side.

– Vi synes initiativtakerne har et meget godt poeng. Fraværet av omsorg og vilje til å gjøre noe for de selvstendig næringsdrivende er påtakelig, sier Trine Skei Grande.

Skaper sin egen arbeidsplass

– De selvstendig næringsdrivende skaper sin egen arbeidsplass, bærer personlig den økonomiske risikoen for virksomheten og har hverken rett til sykepenger eller arbeidsledighetstrygd. Likevel betaler de vesentlig mer skatt enn «vanlige» arbeidstakere med samme inntekt. Denne forskjellen er grovt urettferdig og svært diskriminerende, sier Borghild Tenden.

Skal besøke 100 småbedrifter

– De aller fleste bedriftene i Norge er små. En framtidsrettet næringspolitikk handler om å ta hensyn til og skape vekstvilkår for disse. Vi trenger å lære mer om hvilke utfordringer småbedriftene står overfor, sier Venstres medlem i finanskomiteen på Stortinget, Borghild Tenden.

Steinar Haugsvær

Hun stiller seg i front for Venstres kampanje «1000 bedrifter på 20 dager,» og har allerede startet på sine bedriftsbesøk. Hun tar også gjerne i mot invitasjoner til bedriftsbesøk på borghild.tenden@stortinget.no.

– Jeg har som målsetting å besøke 100 småbedrifter, gründere og enkeltmannsforetak i løpet denne stortingsperioden. Men kommunikasjonen med småbedriftene er mer enn en kampanje for meg, det er en hovedsak for Norge, sier Tenden.

Langt rausere

Selv er Tenden oppvokst i en småbedriftsfamilie, men en far som gründer av et transportselskap. De fleste som er innom hennes kontor på Stortinget, kan ikke unngå å legge merke til den lille blå modell-lastebilen med påskriften «Thor Tenden Transport». – Det var her engasjementet mitt startet. Det var arbeid døgnet rundt, minnes hun. – Jeg føler ofte at det er for lite kunnskap om de som skaper sin egen arbeidsplass. Det er tøft å drive sin egen virksomhet, og vi burde vært langt rausere overfor dem.

Oljepenger gründernes fiende

I regjeringens politiske plattform «Soria Moria 2» er ikke ordet «gründer» nevnt en eneste gang. Borghild Tenden påpeker at vi lever i en tid der oljepengene trykker både velstand og velferd. – Det er et paradoks at oljepengene er blitt gründernes største fiende. Det virker som alle tar verdiskapingen for gitt, og finanspolitikken handler i hovedsak om fordeling og bevilgninger. Vi fokuserer for lite på hvordan Norge skal skape nye ideer, verdier og arbeidsplasser. Vi må hente flere ideer og forslag fra småbedriftene selv, om hvordan vi skal skape en

bedre hverdag for de som skaper sin egen arbeidsplass.

– Når vi nå går i gang med en kampanje, er målsettingen vår å få bedre innsikt i hverdagen til bedriftene, samle ideer og konkrete tiltak, slik at vi kan forbedre næringspolitikken, sier Tenden.

Bunnfradrag

Venstres finanspolitiker mener de rødgrønne i alt for stor grad retter sin oppmerksomhet mot de store bedriftene og de store industriene.

– Det er imidlertid slik at de aller fleste bedriftene i Norge er små. En framtidsrettet nærings-

politikk handler om å ta hensyn til disse. Vi har i løpet av det siste året fremmet flere forslag i Stortinget for å bedre vilkårene for gründere. Blant annet vil vi at selvstendig næringsdrivende skal få rett til et bunnfradrag eller minstefradrag på samme linje som «vanlige» arbeidstakere.

Venstre har også foreslått bedre sosiale ordninger (uten at dette må finansieres av de selvstendig næringsdrivende selv), og at det skal bli enklere og mindre ressurskrevende å starte opp enkeltpersonforetak.

– Felles for alle forslagene er støtte fra de borgerlige partiene, men de stemmes ned av de rødgrønne partiene.

Mindre byråkrati

Norsk næringsliv bruker 54 milliarder kroner på innrapportering som følge av regler og skjembelastning. I disse dager er det et år siden daværende næringsminister, Sylvia Brustad, sendte ut en pressemelding hvor hun lovet å sette ned et utvalg som skulle se nærmere på forenklinger i det norske lovverket.

– Ingenting har skjedd. Verken utvalg eller mandat er klart. Jeg tror et viktig tiltak er å opprette et norsk regelråd, slik de har i Sverige.

Mandatet til det svenske regelrådet er tydelig: Det skal etterprøve konsekvenser av nye regler og endringer i eksisterende regler for næringslivet. Erfaringen fra Sverige viser at konsekvensene av nye regler og forskrifter sjelden er utredet.

– Regelrådet bidrar i Sverige til å redusere skjembelastning. Jeg mener det i Norge rett og slett må bli vanskeligere å påføre bedrifter nye byråkratiske belastninger, påpeker Borghild Tenden.

steinar@venstre.no

Det er et paradoks at oljepengene er blitt gründernes største fiende. Det virker som alle tar verdiskapingen for gitt.

Borghild Tenden

Fra våre venner

Liberaldemokratene
Storbritannia

Næring

Vi er fanget av den lengste lavkonjunkturen i historien. Det har skjedd fordi *Labour*, og *Conservatives* før dem, bygget en spesiell økonomi som var altfor avhengig av finansdistriktet, av høye boligpriser og av økende personlig gjeld. Små bedrifter har måttet spille annenfiolin bak pengefolk med mye innflytelse i *Westminster* (parlamentet). Dette kunne aldri vare. Liberaldemokratene ønsker å gjenoppbygge den britiske økonomien på en helt annerledes måte, for å skape vekst som varer. Vår visjon er å skape en blomstrende, rettferdig og balansert økonomi med jobber som varer i alle deler av landet, i alle sektorer, og der miljøet beskyttes. Aldri igjen må vi bli så avhengige av finansiell trolldomskunst. Først og fremst vil vi få bankene til å låne ut penger igjen slik at bedrifter kan vokse og unngå nedbemanning. Vi skal sette opp lokale næringsfond og regionale børsmekanismer for å hjelpe bedrifter til å vokse utenfor London. Vi vil slutte å belaste virksomheter med unødvendige reguleringer. Og vi skal rydde opp i (statsforetakene) *Royal Mail* og *Post Office* en gang for alle.

Få bankene til å gi ansvarlige utlån igjen. Tusenvis av bedrifter får ikke kreditt på rettferdige vilkår, slik at de måtte kutte investeringer og arbeidsplasser. Det er svært urettferdig når vi eier noen av bankene, og subsidierer resten av dem. Det er representanter for skattebetalerne i styrene i de bankene vi eier eller har deleierskap i. De bør insistere på å få bankene til å gi lån til levedyktige bedrifter igjen umiddelbart.

Lokale næringsmidler og regionale børser for å hjelpe bedrifter til å vokse. *Labour* og *Conservatives* har alltid vært altfor fokusert på London, finans og storby. Vi vil endre dette, slik at alle bransjer og alle deler av landet får en rettferdig sjanse til økonomisk utvikling. Lokale næringsmidler vil hjelpe lokalbefolkningen til å investere i voksende bedrifter i alle deler av landet. Og regionale børser vil være en måte for mindre bedrifter til å få tilgang til egenkapital uten den enorme risikoen og kostnadene forbundet med å listes ved børs i London.

Kutt reguleringer og skap rettferdige spilleregler for næringene.

Vi skal vurdere riktig kostnad og effekt av alt regelverk før og etter at dette er innført, og reformere *Impact Assessments* (en type konsekvensanalyser). Vi skal innføre et «en inn, en ut»-system, slik at for hver eneste regel som innføres, skrotes en annen. Og vi vil endre kulturen blant byråkrater og regulatorer slik at de hjelper, og ikke står i veien for næringene.

Gi *Post Office* og *Royal Mail* langsiktige levevilkår. Vi vil skille *Post Office* fra *Royal Mail*, og beholde *Post Office* i offentlig eierskap. For å sikre fremtiden for *Post Office* vil vi fokusere på å utvikle nye inntektskilder, inkludert en Postbank. Vi vil dele eierskapet til *Royal Mail* mellom et ansatt-fond, som gir incentiver til ansatte som deleiere av virksomheten, og regjeringen med en resterende 49 prosents minoritetsandel som kan selges for å få midler til investeringer.

Tenden innledet sin serie med bedriftsbesøk hos Blue Planet Communication og gründer Tom Sømborg. Han pekte bl.a. på følgende utfordringer: Selvstendig næringsdrivende betaler mer skatt enn vanlige ansatte. Manglende rett til minstefradrag og dagpenger. Formueskatt på aktiva som står låst i bedriften og ikke kan realiseres.

En offensiv politikk for barn og unge

Herved foreslås en håndfull tiltak. Om de gjennomføres vil resultatet kunne bli en mer offensiv og helhetlig politikk for barn og unge, som igjen kan forebygge mange av de triste skjebner barnevernet i dag møter.

Debatt

Geir Kjell Andersland

medl. av Flatø-utvalget,
tidl. regiondirektør i Bufetat, vest

Venstreledelsen har hyppig og høylytt tatt til orde for at det statlige barnevernet (Bufetat) nå må nedlegges. Det er ingen tvil om at samarbeidet mellom det kommunale og det statlige barnevernet fungerer alt for dårlig, og at dette går ut over de barn og familier som trenger denne bistand. Derfor har barneminister Lysbakken nylig satt i gang en evaluering av forvaltningsreformen som fra 1. januar 2004 medførte at et overordnet direktorat med fem statlige regioner overtok andrelinjensansvaret innen barnevernet fra fylkeskommunene.

Utfallet av evalueringen vil muligens bli en vingestekking av Bufetat og en utvikling mot kommunal overtakelse av (deler av) statlige oppgaver innen barnevernet. Det vil evalueringen vise, men dette vil uansett ta noe tid. Langt viktigere enn en forvaltningsdiskusjon, er de tiltak som kan gjøres her og nå, men som krever en politisk vilje og handlekraft som hittil dessverre har vært forunderlig fraværende. Dette handler om at barns trygghet og rett til verdige oppvekstvilkår skal være et overordnet hensyn, også i Kommune-Norge. Foruten at dette burde være en selvsagt målsetting, følger det som en forpliktelse etter barnekonvensjonen.

Herved foreslås en håndfull tiltak. Om de gjennomføres vil resultatet kunne bli en mer offensiv og helhetlig politikk for barn og unge, som igjen kan forebygge mange av de triste skjebner barnevernet i dag møter.

1. Alle norske kommuner må etterleve barnekonvensjonen

FNs barnekonvensjon, som er en del den norske menneskerettsloven med forrang i forhold til annen lovgivning, fylte 20 år 20. november 2009. Det er forøvrig ganske oppsiktsvekkende at denne sentrale konvensjonen overhodet ikke omtales i Venstres stortingsvalgprogram for 2009-2013.

Et blikk rundt i landet kommuner, viser mange steder et stort gap mellom liv og lære. Barns rett til beskyttelse mot overgrep og omsorgssvikt og retten til optimal utvikling gjennom et fullverdig oppvekstmiljø brytes i mange kommuner, enten på grunn av manglende kunnskap eller manglende prioritering.

Norge møtte i januar i år FN's barnekomité til gjennomgang av rappor-

Det å gjøre barnevernloven til en rettighetslov være et viktig politisk signal til støtte for barnet som et selvstendig individ og rettssubjekt, med sitt eget perspektiv.

ten (det leveres rapporter hvert 5. år) om vår status vedrørende etterlevelse av konvensjonens forpliktelser. Norge er selvsagt ingen versting, men komiteen kom med såpass mange kritiske kommentarer at der er ingen grunn til verken å slå seg på brystet eller å slå seg til ro.

Foruten økning i omsorgssvikt og manglende samhandling mellom de ulike kommunale tjenester som angår utsatte barn og unge, var komiteen særlig bekymret for behandlingen av unge asylsøkere samt den økende barnefattigdom som er svært ulikt fordelt i landet. Komiteen problematiserte her forholdet til kommunalt selvstyre: Er dette faktisk en trussel mot barns velferdssituasjon?

Det er i hvert fall et stort behov for en kommunalpolitisk dugnad for å følge opp barnekonvensjonen.

2. Oppfølging av Flatø-utvalgets forslag

Utvalget for bedre samordning av tjenester for utsatte barn og unge

fremla i desember i fjor sin innstilling (*NOU 2009:22 Det du gjør, gjør det helt*). Innstillingen, som nå er på høring med frist til 1. september, inneholder en rekke forslag med sikte på skape et fornyet og forsterket grunnlag for en helhetlig og forebyggende politikk på feltet. Her er konkrete forslag om bedre koordinering av tjenester, økt tilgang på psykisk helsevern og barnevern, samt tidligere innsats i barnehage og skole som kan forebygge at problemer utvikles eller avdekke behov så tidlig at oppstått problemutvikling kan endres i positiv retning.

To av forslagene vil jeg særlig kommentere:

For det første tas det til orde for at barnevernloven, som andre norske velferdslover, omsider blir en rettighetslov. Barnevernet har i dag en lovfestet plikt til å hjelpe, men plikten korresponderer ikke med en tilsvarende rett for barn og unge til å få slik hjelp.

Barnevernets praksis er rik på saker hvor foreldre av ulike grunner ikke vil ha noe med barnevernet å gjøre. Det er ikke alltid til barnets beste, ofte er dette tvert imot en trussel mot barnets liv og helse, noe vi har opplevd flere tragiske eksempler på. Ved å gi barn en selvstendig rettsposisjon, vil barnevernet kunne gi den nødvendige bistand uten å være avhengig av foreldrenes samtykke.

En rettighetsfesting vil bidra til å senke terskelen for å ta kontakt med barnevernet ved at tjenesten blir mer forbundet med barns rettigheter enn som en trussel mot privatlivets fred. En rettighetsfesting vil også være en nødvendig påminnelse om barnekonvensjonens forpliktelser. Endelig vil det å gjøre barnevernloven til en rettighetslov være et viktig politisk signal til støtte for barnet som et selvstendig individ og rettssubjekt, med sitt eget perspektiv.

Det andre forslaget jeg spesielt nevner, og som vil være epokegjørende om det blir vedtatt, innebærer at psykisk helsevern blir forpliktet til å skaffe institusjonsplass til unge med atferdsproblemer når psykiske

Om vi fikk så robuste kommuner, les: færre og større, i dette landet at de alle ble i stand til å prioritere en offensiv oppvekstpolitikk og et forsvarlig og kompetent barnevern, behøvde ikke det kommunale selvstyre lenger være en trussel mot tjenestetilbudet til barn og unge.

vansker er den mest fremtredende komponent i den ofte så sammensatte atferdsproblematikken. Forslaget tar til orde for en lovendring som gir fylkesnemndene, en domstolslignende myndighet innen barnevernet, adgang til å vedta plassering også i det psykiske helsevernet. I dag kan nemndene bare plassere i barnvernsinstitusjoner som ofte mangler den nødvendige kompetanse til å ta i mot ungdom med psykiske lidelser i tillegg til rusproblematikk og voldelige atferd.

3. Økte ressurser til det kommunale barnevernet

Aller mest haster det med å styrke det kommunale barnevernet med flere ressurser. Det er hit bekymringsmeldingene kommer, det er på dette nivået man først kommer i kontakt med de barn, unge og familier som trenger særlig bistand og det er herfra man gjennom tidlig innsats og gode hjelpetiltak i hjemmesituasjonen, kan forebygge mange plasseringer i fosterhjem eller institusjoner. Barneombudet har slått alarm om at mange kommuner mangler tilstrekkelig med fagfolk til å tilby en forsvarlig barnevernsomsorg.

Slik Kommune-Norge nå fungerer, må Stortinget bevilge øremerkede midler til å styrke barnevernet. Om nye tilleggsbevilgninger igjen blir underlagt det kommunale selvstyre, vil en for stor del av midlene erfaringsvis forsvinne til andre gode formål. Om vi derimot fikk så robuste kommuner, les: færre og større, i dette landet at de alle ble i stand til å prioritere en offensiv oppvekstpolitikk og et forsvarlig og kompetent barnevern, behøvde ikke det kommunale selvstyre lenger være en trussel mot tjenestetilbudet til barn og unge.

Meningsmålinger

	Mars	April	Mai	Endr. mar-mai	Mand. mai	Endr. 2009
Ap	30,7	29,9	30,0	-0,7	52	-12
Høyre	22,8	23,5	24,1	1,3	41	+11
Frp	23,5	23,8	22,7	-0,8	41	0
SV	6,3	6,1	6,1	-0,2	11	0
Sp	5,2	5,3	5,5	0,3	9	-2
Krf	4,6	5,1	4,9	0,3	8	-2
V	4,1	3,8	4,1	0,0	7	+5
Rødt	1,6	1,5	1,3	-0,3	0	0
Andre	1,2	1,0	1,3	0,1	0	0

Tallene er et gjennomsnitt fra målingene i mars, april og mai 2010 fra Synovate, Opinion, TNS Gallup, Sentio Research Norge, Norstat, Respons, InFact og Norfakta. Mandatfordeling: Opposisjonen 97, Regjeringen 72, Ap 52, H+Krf+V 56, H+Frp 82. Kilde: Bernt Aardal/DN

Kalender

Juni:

- 11. Sentralstyremøte (i Ullensvang, Hordaland)
- 12.-13. Landsstyremøte (i Ullensvang, Hordaland)

August:

- 09. Sentralstyremøte
- 18. august –
- 7. september: Kampanjeperiode: Bedriftsbesøk

September:

- 06. Sentralstyremøte

Oktober:

- 01. Sentralstyremøte
- 01.-02. Landsstyremøte
- 02.-03. Landskonferanse
- 16.-17. Venstreskolen trinn 3 - Lokalpolitisk nettverk
- 30.-31. Venstreskolen trinn 3 - Lokalpolitisk nettverk

November:

- 08. Sentralstyremøte

Desember:

- 03. Sentralstyremøte
- 04.-05. Landsstyremøte
- 04.-05. Kurslederkurs venstre-skolen trinn 1

Venstredebatt på nett

liberal.no

liberal.no er en åpen arena for alle som vil delta i debatt om og med Venstre. Her er både politikere, medlemmer og andre nysgjerrige aktive. Alle kan enkelt opprette en egen brukerprofil, skrive innlegg og kommentere andres innlegg. Trenger du hjelp eller opplæring? support@liberal.no
<http://liberal.no/>

Venstre pluss

Venstre pluss er Venstres lukkede forum, der alle medlemmer har tilgang til interdebatt, til dokumenter og strategier, og til sin egen venstre.no-epost. Bruker- og passord står på kontingentfakturaen. Du kan få tilgang via nettleser, eller laste ned et eget program på innloggingssiden. Trenger du hjelp eller opplæring? support@venstre.no
<http://pluss.venstre.no/>

Generalsekretæren

Imponerende innsats og entusiasme

I løpet av tre helger i mai vart første samling for Lokalpolitisk nettverk avvikla i heile landet. Alle fylkeslaga og om lag halvparten av lokallaga deltok.

Lokalpolitisk nettverk er skulerings- og utviklingsprogrammet Venstres hovudorganisasjon og fylkeslaga i fellesskap tilbyr alle lokallag fram mot valet 2011. Total skal det gjennomførast fire samlingar; ei til i år og to i 2011. Kvar samling føreset mykje eigeninnsats kombinert med rein kursing i sentral politikk, informasjonsverksemd og organisasjonsarbeid. Hovudføremålet er at me saman skal inspirera og hjelpe kvarandre til å sikra at entusiasmen og innsatsviljen primært går til aktivitetar som aukar kunnskapen om Venstre hjå folk flest.

I tillegg til kursing, idéutveksling og lokallagsvise arbeidsøkter, vart næringskampanjen «1 000 bedrifter på 20 dagar» lansert på første samling. Kampanjen, som skal gjennomførast i månadsskiftet august-september, vert ein spennande test på om me som organisasjon lukkast med å omsetja tiltaksløysta i utovervendt samhandling på alle tre nivåa. Ny nasjonal initiert kampanje vert lansert på kvar av dei tre samlingane som gjenstår.

Fellesnemnarane frå alle dei 10 regionsvise kurshelgene i mai er imponerende innsats og entusiasme. Det er liten tvil om at me har eit korps av tillitsvalde, folkevalde og medlemmer som både står på og ønskjer å stå på for partiet.

Viljen til å stilla opp for Venstre er utvilsamt beste garantien me har for å gjera eit godt val neste haust. Omset me det me vart samde om på første samling i praktisk handling, og endå fleire deltek på neste kurshelg for Lokalpolitisk nettverk er me på god veg.

Viljen til å stilla opp for Venstre er utvilsamt beste garantien me har for å gjera eit godt val neste haust.

Oslo Venstres miljøpris til Vulkan Eiendom

– Vulkan Eiendom er noe så sjeldent som en eiendomsutvikler som setter strenge miljøkrav til seg selv og sine underleverandører.

Det sier Alvhild Hedstein, leder i Oslo Venstres miljøpriskomiteé. Prisen ble delt på fylkeslagets sommerfest på miljødagen 5. juni.

Bellonahuset

I løpet av 2010 avslutter eiendomsselskapet byggingen av «Bellonahuset», et bygg i energiklasse A. Selskapet var derfor en naturlig vinner, sier Hedstein.

Og prismottakeren var fornøyd. – Det er gledelig at vårt arbeid med strenge miljøkrav legges merke til, kunne administrerende direktør i Vulkan Eiendom, Mats Kjellberg fortelle de fremmøtte. – Husleien for Bellona vil nok bli litt

høyere enn vanlig, men samtidig er jeg sikker på at de på sikt vil merke at reduserte energiutgifter vil kompensere for høyere leieutgifter.

Eiendom også i Drammen

Også i Drammen gikk Venstres miljøpris til et eiendomsselskap. Drammen Eiendom KF fikk prisen for byggingen av passivhus, samt deres fokus på utskifting av kommunale oljekjeler med mer energieffektive varmekilder.

Miljøpriser over hele landet

Lokale Venstre-lag delte ut miljøpriser over hele landet i forbindelse med årets miljødag. Vestfold

F.v. Alvhild Hedstein, Mats Kjellberg og fylkesleder Toril Berge. Foto: Daniel Heggelid-Rugaas.

Venstres miljøpris gikk til Karl Hagelund, en naturverninspektør som har gjort en stor innsats for vern av både skogsområder og kyst/våtmarksområder. Skien Venstre ga sin miljøpris til Miljøpatruljen, for deres store innsats og engasjement for å holde byens gater rene og pene. Vefsn Venstres pris gikk til Foreningen til

Mosjøens forskjønnelse, en organisasjon som bidrar til at Mosjøen blir en bedre og mer attraktiv by å bo i. I Levanger gikk prisen til Inge Ryan og Bjørg Tørresdal for oppussingen av Larsengården i Levanger sentrum. Sjekk ditt lokallags nettsider for mer informasjon.

Vil legge ned bibliotekfilialer

– Jeg mener vi må legge ned bibliotekene i utkanten, dersom vi skal ha råd til å drifte et nytt bibliotek i sentrum.

Det sa Pål Antonsen, Venstres representant i Sarpsborg bystyre, på et møte i kulturkomiteen tidligere i år. Uttalelsen skapte stor debatt – og førte til splittelse blant Arbeiderpartiets medlemmer.

Antonsen fikk støtte i kulturkomiteen fra Pensjonistpartiets representant, som påpekte at de fleste som besøker bibliotekfilialene uansett kommer seg dit med bil, og at veien dermed heller ikke er lang inn til sentrum.

Vil ha bedre fremkommelighet for bussen

– Venstre ønsker bedre fremkommelighet for bussen, sa Stavanger Venstres Gro Skartveit da saken om sambruksfelt ble behandlet i kommunens samferdselsutvalg.

KrF og Høyre støttet Frps forslag om å åpne kollektivfeltene for privatbiler, mot klare faglige råd fra administrasjonen. Dermed fulgte de tre partiene opp sitt eget benkeforslag fra fylkestinget i behandlingen av Energi og klimaplanen. Administrasjonen la fram en sak med klare faglige råd om å ikke innføre en slik ordning. Redusert fremkommelighet for kollektivtrafikken, dårligere

trafikksikkerhet og stor fare for misbruk - uten kontrollmuligheter var blant argumentene i saksfremstillingen.

Klare faglige råd

Gro Skartveit konkluderte med at de faglige rådene var helt klare, og presiserte at det med dagens trafikkutfordringer på Nord-Jæren er helt uaktuelt for Venstre å gjøre tiltak som ytterligere kan

forverre forholdene for kollektivtransporten. – Kollektivtransportens viktigste utfordring er å være konkurransedyktig i forhold til privatbilen, sa Skartveit. – Da er fremkommelighet helt sentralt.

I konseptvalgutredningen for transportsystemet på Jæren står det: «Trafikkstyringstiltak eller kollektivprioritering som kan gjennomføres uten større investeringer anbefales gjennomført tidlig for å sikre kollektivtrafikken fremkommelighet på viktige strekninger. Kollektivprioritering ved omdisponering av eksisterende vegareal til kollektivformål der det er behov og mulighet for dette anbefales gjennomført. Dette gjelder særlig i sentrums-

områdene.»

– Det er vanskelig å forholde seg til dette som noe annet enn å være det motsatte av det vedtaket samferdselsutvalget har gjort, sier Venstres nestleder i kommunalstyret for byutvikling i Stavanger, Helge Solum Larsen. – Det er anbefalingene i KVUen som bør være retningsgivende for hvordan samferdselspolitikken i storbyområdet utformes.

Venstre er Noregs liberaldemokratar

I Storbritannia var det val nyleg der Liberaldemokratane, som er Venstre der borte, gjorde eit bra val og fekk litt under ti prosent av mandata.

Det gjorde at partiet kom på vippen i parlamentet og kunne avgjere om det framleis skulle vere ei sosialdemokratisk regjering av Labour eller om høgpartiet Conservative Party skulle få ta over. Dette er ein situasjon som vi

Debatt

Magnar Storøy
Herøy Venstre, (MR).

også burde vere i. Vi er som kjent det tredje alternativet. Vi er verken konservative eller sosialistar, men vi har ein politikk, som har det beste frå begge sider. Derfor burde vi ha langt meir enn to mandat på Stortinget. Det som skjedde i Storbritannia no viser, at eit liberalt parti kan vere ein maktfaktor, så det skulle vere mogleg for oss også å kome i ein liknande posisjon.

Evaluerer politisk organisering

Venstres gruppeleder og varaordfører i Buskerud Runolv Stegane skal lede fylkespolitikernes evaluering av den politiske organiseringa i Buskerud.

– Dette blir en spennende oppgave som jeg gleder meg til å ta fatt på, sier Stegane. Fylkesutvalget i Buskerud har vedtatt å nedsette et utvalg som fram til fylkestingets møte i desember skal elvaluere

om dagens politiske inndeling i oppgaver og ansvarsområde er god nok.

Alle partier i fylkestinget skal delta i arbeidet. – Jeg er glad for at det samtidig ble vedtatt å utelate innføring av parlamentarisme i dette arbeidet. Innføring av parlamentarisme vil føre til mer lukka prosesser. Samtidig viser erfaringa fra andre fylker at tallet på heltidsbetalte politikere øker ved parlamentarisk styreform, sier Stegane.

Utvalget skal legge fram en melding om arbeidet i september, og saken skal sluttbehandles i fylkestingets møte i desember.

– Slepp ungdommen til på listene

Etter eit heller miserabelt stortingsval i 2009, har venstrelag rundt i landet byrja å rette auga mot lokalvalet 2011. Då er det heilt avgjerande å sleppe unge politikarar til på listene, meiner den nyvalde ungdomskandidaten til Bergen Unge Venstre.

Sveinung Rotevatn

Etter ein lengre nominasjonsprosess på vårparten, valde Bergen Unge Venstre (BUV) å nominere Erlend Andreas Horn som sin prioriterte kandidat framfor nominasjonsmøtet til Bergen Venstre for kommunevalet 2011.

– Eg var veldig glad for å få tillit frå lokallaget mitt, ikkje minst fordi prosessen i forkant var så grundig, seier Horn, som er 22 år og studerer samanliknande politikk ved Universitetet i Bergen.

– Det er godt å ha resten av ungdommen i ryggen når eg no skal kjempe om ei topp-plassering på lista til Bergen Venstre, seier han.

Siktar høgt

Ved lokalvalet i 2007 var Sara Henriksen ungdomskandidat for BUV. Ho fekk til slutt ein andreplass på lista til Bergen Venstre, og vart vald inn i bystyret saman med tre andre venstrepolitikarar. Erlend Horn legg ikkje skjul på at også han har ambisjonar om å få fast plass i bystyret.

– Eg har heilt klart høge ambisjonar for Bergen Venstre, og vil veldig gjerne kjempe om ei høg plassering på lista og ein fast bystyreplass. Eg har så langt blitt innstilt på andreplass i dei to første prøvenominasjonane i Bergen, og eg håpar at nominasjonsmøtet

til hausten viser meg like stor tillit, seier Horn.

– Treng unge politikarar

Den unge politikaren frå Bergen har politikk som sin store lidenskap, i tillegg til Sportsklubben Brann, og han håpar at både eige og andre lokallag er flinke til å prioritere ungdom på listene i 2011.

– Venstre treng fornying, og vi har dyktige, liberale ungdommar over heile landet som står klare til å arbeide for partiet – berre dei får sjansen. Eg opplever sjølv stor støtte i lokallaget mitt, og håpar og trur at det same gjeld for ungdom i andre kommunar, seier Horn.

Venstre i Bergen fekk 5,8 prosent ved sist val, og ungdomskandidaten til BUV har oppskrifta klar for å gjere eit minst like godt val i 2011.

– Venstre må står fram som det liberale, radikale og moderne alternativet. Då treng vi ein framtidsetta politikk, men vi treng også svoltne kandidatar med stå-på-vilje og meiningars mot. Eg skal i alle fall gjere alt eg kan for at partiet skal lukkast neste haust, lovar den unge venstrepolitikaren.

Erlend Horn.
Foto: Mads Munthe-Kaas

Unge Venstre på Stortinget

Den andre veka i juni vert Unge Venstre-skulen trinn 4 (UV4) arrangert. Dette er det siste trinnet i UV-skulen, og inneber ei veke praktikantopphald i stortingsgruppa til Venstre.

Sveinung Rotevatn

Fire heldige liberalarar frå heile landet får prøve seg i år, og det var stor rift om plassane. – Det var som vanleg god søknad til UV4, og det er godt å sjå at nye talent gror opp over heile landet, seier Anne Solsvik, leiar i Unge Venstre.

Etter ein intern søknadsprosess, der kravet var at søkjarane hadde fullført dei tre første trinna i UV-skulen, fekk fire heldige søkjarar plass på årets kurs: Aleksander Nygaard Åsnes (20) frå Sogn og Fjordane, Kjartan Lunde (23) frå Rogaland, Julianne Ferskaug (20) frå Oslo og Per Magnus Finnanger Sandsmark (21) frå Østfold.

Politisk toppskulering

På dagtid vil deltakarane på kurset arbeide saman med rådgjevarkorpset i Venstres stortingsgruppe. På kveldstid vert det case-arbeid med utvikling av venstrepolitikk og organisasjonsarbeid i samarbeid med leiartrioen i Unge Venstre og eksterne aktørar.

– Vi gler oss veldig til å arrangere UV4 for tredje året på rad. Saman med dei andre tre trinna i UV-skulen er dette ei politisk toppskulering som ikkje mange ungdommar får høve til å gå gjennom, og at kursa våre er populære ser vi tydeleg på søkjarstraumen, seier Anne Solsvik.

– Vi har hatt god søknad til alle kursa våre denne våren, og UV4 vert ei flott avslutning på eit halvår med god organisasjonsbygging, avsluttar ein nøgd UV-leiar.

Kva skal Unge Venstre meine?

Sveinung Rotevatn

Den store skilnaden på eit politisk ungdomsparti og eit politisk parti, er at ungdomsparti ikkje stiller til val til folkevalde forsamlingar. Eit ungdomsparti har difor ikkje noko kontraktstilhøve til veljarane kva gjeld politikk, og står såleis fritt til å endre politikken sin når det måtte ynskje. Denne hausten skal Unge Venstre revidere sin politiske plattform, og du har sjansen til å vere med og forme UV si politiske framtid.

Unge Venstres politiske plattform var sist oppe til revidering på landsmøtet på Notodden i 2008. Denne hausten skal landsmøtet samlast i Bergen, og delegatane får nok ein gong bryne seg på 78 sider med liberal og radikal politikk. Unge Venstres noverande politiske plattform er å finne på www.uv.no/politikk, og alle endringsframlegg må vere sendt til unge@venstre.no innan 10. september.

Nedanfor følgjer nokre dilemma som kan valde vanskar for ein liberalar. Kva trur du UV meiner om desse spørsmåla? Kva bør UV meine? Sjekk ut den noverande politiske plattformen, og skriv gjerne endringsframlegg til landsmøtet dersom du vil påverke politikken til Noregs mest spanande ungdomsparti.

- Skal Noreg avskaffe monarkiet?
- Skal ein kunne gifte seg med så mange ein vil?
- Skal vi ha eit militært forsvar?
- Skal ein opne for fri fildeling?
- Skal Noreg melde seg inn i EU?
- Skal det vere lov å kome med rasistiske ytringar?
- Skal vi ha fri fartsgrense?
- Skal cannabis vere ei lovleg vare?
- Skal vi ha fri innvandring til Noreg?

Meld deg på Unge Venstres sommerleir!

Unge Venstre arrangerer sommerleir for alle sine medlemmer fra 27. juli til 1. august.

Sveinung Rotevatn

Leiren blir arrangert på sørlandsparadisiet Hove leir, på Tromøya utenfor Arendal. Sommerleiren er Unge Venstres desidert største arrangement, og et fast årlig høydepunkt for aktive Unge Venstre-medlemmer.

– Sommerleiren i år blir et høydepunkt. Jeg kan ikke tenke meg noe bedre enn å kombinere spennende foredrag fra politiske innledere med sommer, sol, bading, volleyball, fotballturnering, UV-Grand Prix, natursti og mange nye venner fra hele landet, sier nestleder i Unge Venstre, Haakon Riekeles, som har tatt på seg det tradisjonsrike

vervet som sommerleirgeneral.

– Selv om sommerleiren er mye sol og fritid, har vi også et solid politisk program. I tillegg til politiske foredrag, blir det arrangert debattskolering for de som vil, og siden Unge Venstre skal behandle sin politiske plattform i år, vil vi arrangere politiske workshops for å utvikle ny og spennende politikk, sier Riekeles.

Deltageravgiften er på kr 1300, og dekker reise, kost og losji (mange fylkeslag dekker i tillegg hele eller deler av avgiften for sine medlemmer). Påmeldingsskjema ligger på www.uv.no.

Foto: Christoffer Torris Olsen

Foto: Christoffer Torris Olsen

B-BLAD

Retur:
Venstres Hovedorg.
Møllergt 16 0179
OSLO

Sang og samling

Marte Rostvåg Ulltveit-Moe var aktiv i Unge Venstre fra, sånn omtrent, 1989 til 1998. Nå har hun samlet mye av sangkulturen fra perioden, og oversendt til Venstre og Norsk Visearkiv. For det er slett ikke bare i arbeiderbevegelsen at det synges av full hals.

Kjartan Almenning

– Unge Venstre på den tiden var en salig blanding av veldig ulike folk, forteller Marte. – Det var ja til EF og nei til EF, ja til frihandel og nei til frihandel, ja til liberalisering av narkotikapolitikken og NEI til liberalisering av narkotikapolitikken, målfolk og miljøvernere, gutter som jobba på Rimi og gutter som gikk i dress hver dag. I ettertankens rosenrøde skjær er det litt uklart for meg hva som egentlig forente oss. Kanskje det som forente oss var et glødende hat mot Frp? undrer hun.

– Vi var i hvert fall alle sammen mot rasisme, fremmedfrykt og

innvandringsstopp. I tillegg hadde vi alle et internasjonalt engasjement som gjorde det uaktuelt å bli med i for eksempel Senterungdommen. Alle hadde også en svakhet for minipartiet Venstre – i hvert fall av og til. Jeg tror det sosiale miljøet også var veldig viktig for å holde organisasjonen samla. Vi flørtet og festet, og det var lov å flørte med en av samme kjønn, som var rimelig revolusjonært på den tida! Og så sang vi. På alle arrangementer var det sang.

Selvopnevnte komiteer

Marte forteller at ymse selvopnevnte sangheftkomiteer sørget for at også nykommere kunne synges med: – Slik jeg husker det var det mest jentene som sang – gutta kom kanskje innom og ønsket seg en yndlingsang, og så gikk de ut for å spille Diplomacy eller røyke eller noe. Men mange av oss jentene sang og sang hele kvelden og halve natta. Det gikk mye i norske viser, særlig Jan Eg-

gum og Lillebjørn Nilsen var populære. Vi sang også mye Beatles. Alle feministsangene jeg kan har jeg lært i Unge Venstre, og så sang vi en forbausende mengde nasjonalsanger. Ikke akkurat *Ja vi elsker*, men *Nordmannen* og *For Norge Kjempers Fødeland*. Vi lærte også internasjonale sanger fra dem som hadde vært på IFLRY-seminarer. Det var både for kommunisme (*Avanti Poppolo*) og mot kommunisme (*Harry was a Bolshie*), med varierende grad av ironi.

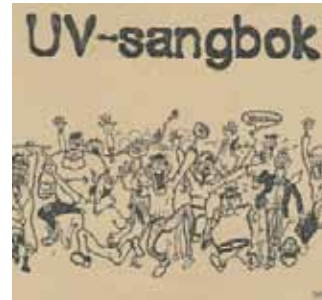
Ikke minst var det Venstresanger, og mekking av nye Ven-

stresanger. Marte kan fortelle at i 1991, da partiet var teknisk konkurs og forholdet til Unge Venstre var på et lavmål, skrev Kjersti Kambestad og Trine Skei Grande i «Venstre-vise»:

*Vi skulle ha styrt Venstre, fra Unge Venstres benk
men gamlekaran kjøre oss bestandig rett i senk
Forslagan går rett i søpplekorga
og med partiet forblir det bare sorga*

Vel, tidene endrer seg. Marte avslutter: – Trine Skei Grande: Måtte du aldri slutte å synges!

kjartan@liberal.no

Sitter du på sangskatter som kanskje ikke finnes i vårt sangarkiv? Send dem til post@liberal.no

Gyldendal presenterer Thomas Havro Hansen: **Sponheim**

«... god og velskrevet gjennomgang av Sponheims virke»
Hege Ulstein, *Dagsavisen*

« ... velskrevet og forstandig, med innslag av vettuge politiske analyser og dramatiserte, medrivende gjenfortellinger»
Stian Bromark, *Dagbladet*

GYLDENDAL
www.gyldendal.no